

„...Felelt Jézus...: Én azért születtem, és azért jöttem e világra, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról. Mindaz, aki az Igazságból való, hallgat az Én szómra.” (Jn.18,37b.)

„Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem pedig és az igazság Jézus Krisztus által lett.” (Jn.1,17.)

„Uram, Te Vagy Istenem, magasztallak, dicsérem nevedet! Mivel csodát cselekszel, örök tanácsaid hűség és igazság.” (Ézs.25,1.)

„Mert nagy az Ő (Isten) kegyelmessége mi hozzánk, és az Úrnak igazsága megmarad örökké. Dicsérjétek az Urat!” (Zsoltárok17,2.)

„Ámde a Fiúról így: A Te királyi széked óh Isten örökkön örökké. Igazságnak pálcája a Te országodnak pálcája.” (Zsid.1,8.)

„Az örökkévaló királynak pedig, a halhatatlan, láthatatlan, egyedül bölcs Istennek tisztesség és dicsőség örökkön örökké! Ámen.” (I.Tim.1,17.)

„Az üdvösség a mi Istenünké, Aki a királyiszékben ül, és a Báránnyé!” (Jel.7,10b)

„Az angyalok pedig mindnyájan a királyiszék, a Vének és a négy lelkes állat körül állnak, és a királyiszék előtt arccal leborulnak, és imádják az Istent.” (Jel.7,11.)

ELŐSZÓ

Élet. Születés. Kimondhatatlan öröm. Minden életnek felbecsülhetetlen értéke van. Különösen, ha emberi élet születik. És kibeszélhetetlen dicsőség volt, amikor Isten Fia, Jézus Krisztus megszületett emberi testben az idő teljességekor (Gal.4,4.). És angyalok örvendeznek, amikor újjá születik egy ember lelke, mert örök életre születik újjá (Lk.15,7.;15,10b). Mit is jelent ez? Megszületünk, majd járunk, beszélünk, táplálkozunk, tanulunk, dolgozunk, teszszük a dolgainkat, stb. úgy tudjuk élni, de akkor mégsem élünk? Hiszen fizikálisan életjeleink vannak. Igen, ez a Szeretet csodálatos ajándéka a számunkra, hogy megtapasztalhatjuk egymást. De van olyan részünk is, amely számunkra szemmel nem látható, kézzel nem tapintható és ésszel fel nem fogható. A lelkünk. Ez a részünk tud örülni, tud fájdalmat érezni, tud szenvedni. A lelkünk állapota kihat a fizikális testünkre. Mindezeket tudva gondolnánk, hogy komolyan törődnünk kell vele ugyanúgy, mint a fizikális részünkkel? Nem mindegy, hogy mit olvasunk, mit nézünk, stb. Gondolnánk, hogy biztonságra is szüksége van? Évtizedeken át én is azt hittem, hogy élek. És, hogy ez így rendben is van... Tettem a dolgaimat, majd egy alkalommal kinyitottam a Bibliámat (melyet, azóta is olvasok) és sok kérdésemre, keresésemre, választ kaptam. Mert ez a Könyv az emberi élet éléséhez tartalmaz útmutatót. Nem csak a hétköznapi megéléséhez, hanem azon túl is. Ez utóbbi, az örök élet lehetősége a lelkünk számára. Ezért született meg az ÚR Jézus az idő teljességekor, majd vállalta a kereszthalált (Zsid.2,9.), hogy lehetővé tegye az ember számára az örök életet és benne az örökké tartó örömet Isten jelenlétében. Itt a földi életünkben lehetséges igen-t vagy nem-et mondani az isteni hívásra. A Vőlegény (Jézus Krisztus) vár, hogy igen-t mondj Nekí. A szeretetteljes bibliai igazság az, hogy akkor mondhatjuk, magunkról, hogy élünk, ha a lelkünk él az ÚR Jézus Krisztus által. Az élet legnagyobb csodája, ha az ember lelke születik újjá. „Ami testből született, test az; és ami Lélektől született, lélek az. (Jn.3,6.) Az Ő születését az időszámítás előtti időkben nagyon várták. Majd elérkezett a várva várt idő. Megszületett, meghalt, és feltámadt. Jelen időben pedig nap, mint nap nagyon várjuk, hogy visszajöjjön az Övéért. A Bibliában olvashatjuk, hogy az ÚR Jézus a Mennyben a királyi székben ül: „És mondja Az, Aki a királyi székben ül: Íme, mindent újjá teszek. És mondta nekem: Írd meg, mert e beszédek hűek és igazak.” (Jel.21,5.) Hallelujah!

E lapszám is sok lelki tartalmú cikkel gazdagítja minden kedves Olvasóját. A szerkesztői csoport nevében pedig, Isten szeretetével gazdagon áldott Ünnepeket kívánok Szeretteik körében!

szerkesztő

„És hirtelenséggel megjelent az angyallal mennyei seregek sokasága, akik Istent dicsérik, és ezt mondják: Dicsőség a magasságos mennyekben Istennek, és e földön béke és az emberekhez jó akarat! És mikor elmentek az angyalok ő tőlük a mennybe, mondták a pásztoemberek egymásnak: Menjünk el mind Betlehemig, és lássuk meg e dolgot, amelyet az Úr megjelentett nekünk. ... hirdették, ami nekik a gyermek felől mondatott. És mindenki, akik hallják, elcsodálkoztak azokon, amiket a pásztorok nekik mondtak. ... A pásztorok pedig visszatértek, dicsőítve és dicsérve Istent mindazok felől, amiket hallottak és láttak, amint nekik megmondatott.”

(Lk.2,13-20.)

Tartalom

- 3 Naponkénti várás
- 5 Hála és öröm
- 6 Nálunk a Karácsony
- 6 Hittanosok a Karácsony ünnepéről
- 7 „Ma még lehet, ma még szabad...”
- 7 Énekeink
- 9 Bizonyágtételek
- 12 Csak egy perc...
- 12 Szeretetszolgálat
- 14 Ifjúsági csoport (Ifi)
- 16 Egyháztörténet
- 18 Jó Pásztor Óvoda
- 26 Kálvin Szolgáltató Központ
- 28 „...valóban így vannak-e ezek?” ApCsel.17,11c
- 29 Anyakönyvi hírek
- 29 Közelmúltunk örömei
- 32 Művészetről keresztyén szemmel

Köszönjük, ha adományával támogatja a lap folyamatos megjelenését!

Online ígéhirdetések: [www.hbrefkalvinter.hu/Média/Jó hírt hallhatsz!](http://www.hbrefkalvinter.hu/Média/Jó_hírt_hallhatsz!)

Online áhítatok: [www.hbrefkalvinter.hu/Média/Láss, ne csak nézz!/Futókockák rólunk](http://www.hbrefkalvinter.hu/Média/Láss,_necsaknézz!/Futókockák_rólunk)

Felelős kiadó:

A Hajdúböszörmény Kálvin téri Református Egyházközség
2021./4. Karácsony
www.hbrefkalvinter.hu

Felelős szerkesztő: Somogyi László **Szerkesztette:** Somogyiné Gyüre Mária
A szerkesztő munkatársai: Bertalan-Szűcs Nóra, Dobó Tímea, Karácsonyi-Kis Lászlóné, Nemes Vitold József, Osváth Tamás, Osváthné Katona Zita, Rác Gábor, Szabó Anita, Tóth-Serbán Orsolya
Fotó: válogatások
Tördelés és nyomdai szerkesztés: Litográfia Nyomda, Debrecen
Postacím: 4220 Hajdúböszörmény, Kálvin tér 19.
Telefon/fax: 52/561 325 * **E-mail:** hbrefkalvinter@hbrefkalvinter.hu * **Web:** www.hbrefkalvinter.hu
Bankszámlaszám: 10400346-00026767-00000000
Szeretettel várjuk észrevételeit, ötleteit, írásait!

NAPONKÉNTI VÁRÁS

(karácsonyi készenlét)

„Az éjszaka múlik, a nappal pedig már közel van. Vessük el tehát a sötétség cselekedeteit, és öltjük fel a világosság fegyvereit.” (Róm 13,12)

Ne hagyjuk meg más felekezetek privilégiumának azt, hogy a bibliai igaz kegyesség (= euszebeia= helyes imádat) szerves része legyen az Úr Jézus visszatérésének naponkénti várása! Aki az Úré, az naponta várja vissza Őt! - A fronton lévő férjet sem időnként várta vissza szerető felesége, hanem minden nap, sőt minden percben! Aki esetleg volt sorkatona, az emlékszik: őrségben állva nem volt kihagyás. A három órás intervallumokban nem volt lehetőség egy perc szünetre vagy szunyókálásra sem, sem éjjel, sem nappal! Ez az odafigyelés mentette meg a laktanyát, de az egyes katonát is az ellenség rafinált mesterkedéseitől, amelyek által betörni készült, sőt, uralomra tört. Ugyanez a helyzet a lelki harcmezőn is!

Tudjuk, érezzük, s valahogy mégsem tartjuk észben, hogy fogy az idő, Testvérek! S nem csak azért, mert egyszer meghalunk, hanem mert az Úr hatalmas angyal sereggel készül visszatérni a Földre! Nem közhely, hanem a legteljesebb valóság: Minden nappal közelebb vagyunk ehhez a találkozáshoz! A jóhír, az evangélium pedig az, hogy a világosság betörése, azaz győzelme felé haladunk! „Az éjszaka múlik, a nappal pedig már közel van.” 2000 évvel közelebb, mint Pál apostol idejében...

Mit tegyünk tehát, hogyan álljunk hozzá az Úr közeli, „új-karácsonyi” visszatéréséhez? Használjunk most egy hasonlatot, ami talán segít megérteni a helyzetünket, s az abból fakadó feladatokat. - Mi tavaly nyáron a gyülekezeti táborunkkal Felvidéken, Várhosszúrét környékén többek között eljutottunk egy olyan barlangba, ahol az idegenvezető lekapcsolta a villanyt, hogy megtapasztaljuk, mit jelent a vaksötét! Abszolút fénymentes, totális sötétség. - A bűneset óta lelkileg így él az emberiség. Nap, mint nap így halad előre a teljes lelki vakságban, s közben belebotlik számtalan dologba, de a teljes sötétség miatt nem tudja, mivel mit

kezdjen, melyik problémát hogyan kellene megoldani? Mivel ütközzön, mivel hadakozzon, mit toljon félre, mit romboljon le és mit kerüljön ki. Fogalma sincs a helyes válaszokról önmagától, de az emberiség halad tovább nap, mint nap az idő útvonaltól. (Csak egy modern példa a sötétebből eredő rossz döntésekre: Bár néhány tudós próbál jelezni, de a sötétség „öl, butít és nyomorba dönt”! Több szakember is állítja a kutatásaikra támaszkodva, hogy a klímaváltozást okozó széndioxid-kibocsátás döntő, és hatalmas forrásai a vulkánok és az óceánok szerves anyagok lebomlásával teli vize. Ugyanakkor a széndioxidot tonnaszámra kötné meg a bálnák teste, ha mi, „bölcs” emberek nem pusztítottuk volna ki őket! Most meg nagy büszkén azt képzeljük, hogy a gyárak és a belső égésű motorok bezárásával, illetve leállításával meg tudjuk állítani a klímaváltozást! Nevetséges erőlködés, - de hát a sötétségben tapogatózó ember csak erre képes...) Mi pedig tudjuk, hogy e sötét barlangban napról napra haladunk egy ajtó felé, ahonnan majd belép, és mindent fényárba helyez a Világ Világossága! „*Én vagyok a világ világossága: aki engem követ, nem jár sötétségben, hanem övé lesz az élet világossága.*” (Ján 8,12)

A hívó ember erre tekint előre élte minden idejében. S ezért tudja és vallja, amit a hitetlen nem ismer, mert nem lát és nem hallgat a menyeyi szóra, az Isten Igéjére, hogy csak a sötétségben látszik egyformának a férfi és a nő, a gyerek és a felnőtt, sőt az ember és az állat. Csak a sötétségben mindegy, hogy melyik vallás szerint élünk, hogy Mohamedet, Buddhát vagy Krisztust követjük, hogy a házasság hány férfiból és hány nőből állhat, hogy a nemi identitást hányféleképpen lehet meghatározni és legalizálni. A vaksötétben mindez teljesen mindegy, hiszen nem látszanak a teremtetett, lényegi különbségek.

A hívó ember azonban elveti a sötétség cselekedeteit! Nem utálja,

nem nézi le és nem veti meg a többieket, mert kegyelemnek tartja és nem érdemnek, hogy bár ő sem lát, de legalább hall! Hallja az Igét, s belső, lelki látással látja a jövőt: Már most tudja, hogy amikor az Úr Jézus visszatér, minden megvilágosodik, azaz lelepleződik ezen a világon! Ezért nem hadakozik az igazáért, hanem önmagával hadakozik, hogy minden akadály és minden nehézség felmerülésekor az emberi élet „barlangjában”, el tudjon határolódni a hitetlen világ értékeléseitől és megoldásaitól, és hittel vállalni tudja Isten Igéjének a tanácsait! S azért teszi, mert tudja, hogy minden nappal közelebb kerül a világosság betöréséhez! Várja ezt a napot, erről, amikor tud és lehet, bizonyosságot tesz a szavaival és az életével. Ahol a világ a sötétben nekiront egy akadálnak, ott ő békében imádkozik. Ahol valakit, valamit félretolnak, ott kész melléállni és megsegíteni az árvát, az özvegyet és a szegényt, ahol a hatalomra és a pénzre támaszkodnak, ő megmutatja, hogy mit jelent ez az Ige: „*Elég néked az én kegyelmem*” (2Kor 12,9). Ahol széthúzás és versengés van, ott békét teremt, akár saját megaláztatása vagy vesztesége árán is, ahol pozícióharc dúl, ott csendben háttérbe húzódik és könyörög a hatalomvágy sötétségében küszködőkért. Ahol a tudomány egy „félísten” (lásd egy járvánnyal, vagy egy globális katasztrófával szemben), ott az élő Isten hatalmát hirdeti meg, s az Ő dicsőítésére szólít fel!

A hívó ember nem használja a sötétség cselekedeteit, de annál inkább előveszi a világosság fegyvereit. Ez pont az a fegyverzet, amiről Pál apostol az Ef 6,12-17-ben így tanít: „*Mi nem test és vér ellen harcolunk, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak. Éppen ezért vegyétek fel Isten fegyverzetét, hogy ellenállhassatok a gonosz napon, és mindent leküzdve megállhassatok.*”

Álljatok meg tehát, felövezve derekatokat igazságszeretettel, és magatokra öltve a megigazulás páncélját, sarut húzva lábatokra, készen a békeesség evangéliuma hirdetésére. Vegyétek fel mindezekhez a hit pajzsát, amellyel kiolthatjátok a gonosznak minden tüzes nyilát. Vegyétek fel az üdvösség sisakját is, és a Lélek kardját, amely Isten beszéde.” És még egy idézet hadd álljon itt ugyanebből a levélből: „Egykor sötétség voltatok, most azonban világosság vagytok az Úrban: éljetez úgy, mint a világosság gyermekei. A világosság gyümölcse ugyanis csupa jóság, igazság és egyenesség. Ítéljétek meg tehát, mi az, ami kedves az Úrnak, és ne vegyetek részt a sötétség haszontalan cselekedeteiben, hanem inkább leplezzétek le ezeket. Mert amiket titokban tesztek, azokról még beszélni is szégyen, de mindaz, amit a világosság leplez, nyilvánvalóvá lesz. Mert minden, ami nyilvánvalóvá lett, az világosság. Ezért mondja: „Ébredj fel, aki alszol, támadj fel a halálból, és felragyog neked a Krisztus.” (Ef 5,8-14)

A „barlang” végét várva járni ugyanazt jelenti, mint világosságban élni. A világ sötétsége ugyanúgy körülvesz engem is, mint bárki más, de ha az Úrral járok, szavai áthatnak, akkor lelki látásban élhetek. S az Ige fényében valóságosan meg tudom különböztetni, hogy az élet akadályai közül mi az, ami elkerülendő, mi az, ami átformálható és mi az, ami lerombolandó! Erre a lelki látásra óriási szükség van a családjainkban, a gyülekezetekben és a társadalomban is! Politikusok, tudósok és szakemberek, akik nem az Úréi, akik nem Vele járnak, akiknek nem szent az Isten

Igéje, azok nem tudják ezt megtenni helyettünk!

Ha naponta várod az Urat, ez azt is jelenti, hogy naponta várod eligazító szavát. Csak néhány példát hadd hozzak arra, amikor a végül betörő Világosságra nézve és az Ő szavaira hagyatkozva, hogyan éled meg a sötét barlanggá lett földi élet sokféle ütközését.

A vaksötétben vándorolva egyszer csak belebotlasz a magány, s az elhagyottság sziklájába. Mit mond a sötétséghez szokott világ? Bármilyen szerezz barátokat, vagy akár „skalpokat” is! De te felnézel, s lelki szemeiddel látod a barlang végén álló ajtó mögött a vakító, tiszta Fényt, aki így szól hozzád: „Senki sem állhat elened egész életedben. Vele leszek, ahogyan Mózesrel is vele voltam. Nem hagylak magadra téged, és nem hagylak el.” (Józs 1,5)

Egyszer csak belebotlasz a betegség s a fájdalom sziklájába. Mit mond erre a világ? Bíz az orvosban és a tudományban! Ebben bíz elsősorban! De te felnézel, s lelki szemeiddel látod a barlang végén álló ajtó mögött a vakító, tiszta Fényt, aki így szól hozzád: „... nem bocsátok rád egyet sem azok közül a bajok közül, amelyeket Egyiptomra bocsátottam. Mert én, az ÚR vagyok a te gyógyítód.” (2Móz 15,26)

Máskor belebotlasz a szegénység, a pénztelenség, az infláció köveibe. Mit mond a világ? Játszd meg a szerencsédet! Esetleg kockáztass, hazudj vagy csalj, csak észre ne vegyék! De te felnézel, s lelki szemeiddel látod a barlang végén álló ajtó mögött a vakító, tiszta Világosságot, aki így szól hozzád: „Minden rossznak gyökere

a pénz szerelme, amely után sóvárogva egyesek eltévelyedtek a hit-től, és sok fájdalmat okoztak önmaguknak.” (1Tim 6,10) Majd így szól: „Nagy hatalmammal és kinyújtott karommal én alkottam meg a földet meg az embereket és az állatokat, amelyek a földön élnek, és annak adom, akinek jónak látom.” (Jer 27,5)

Vagy éppen belebotlasz a kényelem, a meg nem bocsátás és a semmittevés sziklájába. A világ örömmel kiált: Megérkezted, örülj és lazulj! De te felnézel, s lelki szemeiddel látod a barlang végén álló ajtó mögött a vakító, tiszta Világosságot, aki így szól hozzád: „Ha valaki nem akar dolgozni, ne is egyék. Mert halljuk, hogy némelyek tétlenül élnek közöttetek, nem dolgoznak, hanem haszontalan dolgokat művelnek. Az ilyeneknek pedig megparancsoljuk, és a lelkükre kötjük a mi Urunk Jézus Krisztusban, hogy csendben dolgozva, a maguk kenyérére éljenek. Ti pedig, testvéreim, ne fáradjatok bele a jó cselekvésébe.” (1Thessz 3,10-13) Szükséges nap, mint nap eldöntenem: Uram azt szeretném, hogy munkálkodásban találj! Amikor nyílik az ajtó és dicsőségesen visszatérsz, ebben találj! Hadd épüljön országod általam is!

Az Úr Jézus Krisztus naponkénti várása tehát megvigasztal, kontrollál, útbaigazít és aktivizál. Legyen a szívünk, a gondolataink állandóan vissza-visszatérő fohásza a Szentírás utolsó előtti mondata: „Így szól az, aki ezekről bizonyosságot tesz: Bizony, hamar eljövök. Ámen. Jöjj, Uram Jézus!” (Jel 22,20)

Somogyi László

HÁLA ÉS ÖRÖM

Szzolnokiné Julika a polgármesteri hivatal anyakönyv-vezetője. Munkája örömet ad számára, még ha vannak is nehéz pillanatok. A karácsony pedig a legszebb egyházi és családi ünnep a szívében.

Milyen érzések jutnak eszébe, amikor Szenteste már lepihen a család és Ön egy pillanatra egyedül marad a gondolataival?
Hála és öröm, hogy a Karácsonyt szerető családommal (lányom, férjem) egészségesen és békességben tölthetjük. Szomorúság, hogy szeretett szüleim már nem lehetnek velem. Sajnálattal azok felé, akik magányosan, vagy betegen töltik az ünnepet,

Milyen emlékek jutnak eszébe az ünnep kapcsán a gyermekkorából?
A Karácsonyt jóval szerényebben ünnepeltük, mint ma. Szenteste és Karácsony első napján családi körben, otthon, második napján pedig névnapra mentünk nagybátyámékhoz Balmazújvárosra. Mindegyik szép emlék, hiszen a karácsonyfa feldíszítése, kisebb ajándék nekem, sosem maradt el, az utazás vonattal pedig nagy élmény volt minden évben.

Gyermekként voltak-e álmai, vágyai a Karácsony kapcsán?
Tárgyi dolgokkal kapcsolatos álmaim nem voltak, arra viszont mindig vágytam, hogy együtt tudjon a család ünnepelni. Felnőttként ugyanúgy nincsenek ajándék iránti álmaim, igényeim és ugyanúgy az a vágyam, hogy a családommal együtt tudjak lenni ezeken a napokon.

Milyen családi szokások maradtak meg a régműltből?

A fenyőfa feldíszítése egy szertartás ma is, természetesen vannak szokásos ételek is, de számomra ma, nem elsősorban az étkezéstről, vendéglátásról szól az ünnep, hanem hogy valóban pihenés és kikapcsolódás legyen, lehetőség szerint közös családi programokkal.

Mit jelent az Ön számára a Karácsony?

Az év legszebb családi ünnepe. Olyan családi ünnep, amikor az egész évi megszokott, néha monoton „körforgás” után néhány napra valóban csak egymásra figyelünk, figyeljük szereteteink álmait, vágyait, kívánságait, s megpróbáljuk teljesíteni azokat. Aztán örülünk ennek és az együtt töltött időnek.

Keresztyén, gyülekezetbe járó emberként miért fontos Önnek ez az ünnep?

Az év legszebb egyházi ünnepe, hiszen annak a Jézus Krisztusnak a születését ünnepeljük, akinek üdvösségünket, örök életünket köszönhetjük.

A város anyakönyv-vezetőjeként sok boldog párral találkozik munkája során és bizonyára vannak nehéz pillanatok is. Hogyan hat ez az Ön mindennapjaira?

Házasságkötések alkalmával a beszédben szoktam mondani, hogy „minden esküvő ünnep, a szerelem, a hit, a remény, és a szeretet ünnepe”. És ez így is van, s nemcsak az ifjúpár, az örömszülők, vagy a vendégek számára, hanem Nekem, mint anyakönyvvezetőnek is. Minden esküvő feltölt, még az úgynevezett kéttanús, szűk körű esküvő is, hiszen a fiatalok ugyanolyan boldogok, mint a nagy esküvőkön. Boldogok és megelégedettek az 50. vagy 60. házassági évfordulójukat ünneplők is és megtisztelő köszönteni 90, 95 vagy éppen 100 éves szépkorú embertársunkat. Ez mind öröm, erőt ad a mindennapokhoz.

A halálesetek anyakönyvezése nyilván részvétellel, szomorúsággal tölt el,

de ma már nagyon ritka esetben intézik ezeket az eseményeket hozzátartozók, sokkal inkább a temetkezési vállalkozások. Így kevesebb lehetőség van az elérzékenyülésre.

Ha bármit kérhetne az idén Karácsonykor, mit kérne?

Ne akadályozza meg a járványhelyzet, az esetleges utazási korlátozásokat, hogy külföldön élő lányom hazajöhessen Karácsonyra.

Karácsony alkalmából mit üzenne a Kálvin téri JóHírmondó olvasóinak?

Békességben, boldogságban és általában is, de jelen körülmények között még hangsúlyosabban: jó egészségben teljen az ünnep! A kedves olvasók ügyeljenek magukra, és mind maguk, mind, családtagjaik egészségének megőrzésére figyelve ünnepeljenek!

Szerkesztette: Dobó Tímea

NÁLUNK A KARÁCSONY...

Nálunk a Karácsony szerintem pont olyan, mint a legtöbb családban. Örömteli készülődés, tervezgetés, hogy ki minek örülne, aztán ajándék „vadászat”, sütés-főzés és végül a legörömtelibb, az együtt töltött idő.

Évről évre azonos a forgatókönyv. Amíg még kicsik voltak a gyerekek, hosszú kívánságlistákat állítottak össze az áhított játékokról, és mi, szülők, nagyszülők örömmel próbáltuk teljesíteni ezeket a kívánságokat. Mivel a keresztségben az Éva nevet kaptam, az egész nagy család (szüleink, testvéreink családjaikkal) nálunk ebédelt 24-én, aztán együtt töltöttük az egész délutánt és szentestét. Kihívás volt ennyi ajándékot összeszedni, de mindenért kárpótolt a „tömeges” ajándék bontás meghatványozódott öröme. Vidámak és hangosak voltak azok a Karácsonyok.

Ahogy nőttek a gyerekek, egyre rövidültek a kívánságlisták és sajnos egyre csökkent a létszám: az Úr elszólította körünkben először apósomat, majd édesapámat. Elmaradtak a testvérek, unokatestvérek, de azóta még fontosabbnak tartjuk, hogy

ezen a szép napon is együtt legyünk a nagymamákkal. Ebben mondjuk nem különleges a Karácsony: mi gyakran szervezünk „mama napot”, amikor a két nagymama nálunk ebédel, és együtt töltjük az egész délutánt beszélgetéssel, társasjátékkal.

A Karácsony azért mégis más. Mindenki már jó előre készül: a mamák megsüti a hagyományos bejglit, míg én megpróbálok valami újdonságot készíteni az ünnepi asztalra. Nincs kötött menü, ételekben szeretjük a változatosságot, a hagyományos fogásoktól a vegán ételekig, mindenki készül ilyenkor a konyhában.

És várjuk haza a távolban élő nagy gyermekeinket. Jó érzés, hogy még ma is fontos nekik, hogy együtt ünnepeljünk, de tudjuk, hogy ez hamarosan meg fog változni. Közeleg az idő, amikor az lesz a természetes, hogy a párjukkal, saját családjukkal töltik az ünnepet, és ez így van jól.

Szóval a karácsony nálunk mindig ugyanolyan, és mégis mindig más. A vidám, hangos karácsonyok ma is vidámak, de már jóval csendesebbek lettek. Már nem (csak) az ajándékoké a főszerep. A Karácsonyunk legmeghittebb pillanata ma az, ami-

kor édesanyám vezetésével közösen imádkozunk: jelenlétükért, távol élő rokonainkért, elköltözött szeretteinkért, gyülekezetünk tagjaiért, beteg ismerőseinkért.

A közös éneklés is egyre hosszabb (a gyerekek egyre jobban bírják türelemmel), mivel egyre több a kedvenc zsoltárunk.

Tudom, hogy sok mindent alább kell adnunk a külsőségekből a Karácsony kapcsán, de hiszem, hogy Istenünk, aki maga a Szeretet, örömeit leli azokban a családokban, ahol a vidámság mellett jelen van az egymás iránti szeretet, odafigyelés, megértés, elfogadás, békesség.

Kívánok ezért mindannyiunknak Istentől áldott, békességes, örömteli ünnepet családjaink körében.

„Érezte és lássátok meg, hogy JÓ az Úr!

Boldog az az ember, aki ő benne bízik.” (Zsolt. 34;9)

„Ti ifjak a leányokkal, öregek a fiatalokkal együtt dicsérjétek az Úr nevéért!” (Zsolt. 148; 12-13)

Kathi Éva

HITTANOSOK A KARÁCSONY ÜNNEPÉRŐL

Biri Barbara és Nagy Doroti
8. osztály

„Szerintem a Karácsony nemcsak azért jó, mert ajándékot kapunk, hanem azért is, mert olyankor a szereteteinkkel is össze tudunk gyűlni. Azért is jó a Karácsony, mert megünnepeljük Jézus Krisztus születését. A Karácsony valójában a szeretetről, azaz Istennek az ember iránti hatalmas szeretetéről szól.”

(Simon Dóra 8. o.)

„Időben elhelyezve, Advent első vasárnapjától kezdődik a karácsonyi ünnepkör. A Karácsony üzenete az, hogy Isten emberi formát öltött. Jézus Krisztus valóságos ember és valóságos Isten volt egyszerre.”

(Oláh Alex 8. o.)

„Ha Jézus Krisztus nem született volna meg, akkor nem áldozta volna fel magát értünk. Karácsonykor Jézus születését ünnepeljük, Isten megtartotta az embernek tett ígértét.”

(Molnár Fruzsina
és Madocsai Anca 8. o.)

„Isten olyan Szabadítót küldött, Aki képes elviselni a bűn következményét és elég hatalmas ahhoz, hogy megszabadítson minden embert a bűn fogságából, hiszen Ő fizette meg helyettünk a bűn következményét.”

(Nagy Barbara 8. o.)

„A Karácsonyt azért szeretem, mert akkor az egész család együtt lehet, amiért Istennek szoktunk hálát adni. Amikor eszünk, akkor Istennek köszönjük meg az ennilát, és a boldogságot, amivel megáldott minket. Hálát szoktunk ekkor adni a Teremtésért is, hiszen Isten nélkül nem lenne mindez.”

(Zámbó Valéria 7. o.)

a gyerekek hittanoktatója:
Tóth-Serbán Orsolya

Rác Dzszenifer 3. osztály

„MA MÉG LEHET, MA MÉG SZABAD...”

„Jön már a hegyeken az örömhírhöz, aki békességet hirdet! Ünnepeid, Júda, ünnepeidet, teljesítsd fogadalmadat, mert nem gázol át rajtad többé a pusztító, teljesen megsemmisült!” (Náh 2, 1)

Ez az igerész számomra sűrítve tartalmazza az Advent és a Karácsony üzenetét. A próféta ugyanis egy olyan reménységről beszél, ami akár ma is kézzelfogható a számunkra.

Náhum nevének a jelentése: viaszolni. Az ő szolgálata arra az időre esett, amikor Izraelt, az északi országrészt meghódította a nagy Asszír Birodalom. Ennek az államalakulatnak az volt az egyik ismérve, hogy a területén belül lakosságcsere végzett, így minden leigázott nép feloldódott benne, a népek olvasztótegyébe került. A próféta mindezt látta, és megélte. Üzenetül hagyja ezt a Júdában, a déli királyságban lévőeknek.

Nem jó, egy nagyhatalom árnyékában élni. Folyamatos rettegést okoz az, hogy vajon mikor tör rám, mikor vet rabláncra, és ennek ellenére Náhum örömről, és békéről beszél. Mert a nagyhatalmak egyszer el fognak tűnni, és akkor már csak egy ha-

talom lesz: a Krisztusé, ami nagyobb minden hatalomnál.

Talán most kételkedsz: Ugyan már, nincs is nagyhatalom a szomszédunkban! Biztos vagy ebben? Mert szerintem a Sátán birodalma mindig veszélyezteti a hívők seregét. Csak nézzünk szét a világban! Kell a karácsonyfa, a fenyőünnep, a fények, a habos kakaó, az ajándék, de a Krisztus és az Ő öröme, az Evangélium, az nem kell, mert az sérti a más vallásúakat. Mindenki érzékenyítésre jár, és hiperérzékenyek vagyunk minden iránt: nem hordunk szőrmét, mert állati eredetű, megvesszük a gyermekünknek a legújabb gendersemleges babát, mert ez a trendi, de érzéketlenül belerakjuk a szeretetsomagba a molyrágta göncöt, a lejárt szavatosságú csokoládét, mert úgy vagyunk vele: „A szegénynek jó az is, örüljön, hogy kap.”

Bizony igaza van Ady Endrének a Karácsony című versében: „Beteg a

világ, nagy beteg...”. Mégis azt látjuk, hogy jön az örömhír: a pusztító teljesen megsemmisül. Ez egy reménység számunkra. Legyen bármennyire is szorongatott a létünk. Jöjjön háború, járvány, kifacsart, nyakatekert ideológiák tombolása, mind elmúlik, ha újra eljön a Megváltó Úr.

Ez a keresztyén ember reménysége és vigasztalása! Krisztusban ugyanis, helyreáll minden. Ahogyan Ő eljött ebbe a világba, hogy helyrehozza az Isten és ember között megromlott kapcsolatot, úgy a második eljövételénél eljön, hogy ítéletet tartson minden valaha élt fölött.

És mi van a két eljövétel között? A kegyelem. Az az időszak, amit megragadhatunk. Az az idő, amikor van arra lehetőség, hogy kiáltsunk Istenhez bűnbocsánatért, és megbékéljünk felebarátunkkal, testvérünkkel.

Használjuk ki ezt a kegyelmi időt!

Rácz Gábor

ÉNEKEINK

ÁLDOTT AZ EGEK ÚRA...

Ez az adventi ének már az új református énekeskönyvünkben található. Az ének szövegtartalma hitvalló, egyszerű, szép dallamíve megragadó. Szövegét Heinrich Held (1620- 1659) német himnuszalköltő írta, aki egy nagy múltú guhraui családból származott. (Szi-lézia) Heinrich jogot tanult Königsbergben, majd Rostockban, közben ügyvédi tevékenységet folytatott. Hollandiában, Angliában, Franciaországban is járt tanulmányi úton. Hazatérése után Altdammban tanácsos lett. Számos himnusz szerzője. Az ének szövegének magyar fordítása a Zengedező Mennyei Kar c. Könyvecskében jelent meg, melynek borítóján ez olvasható: „Az az Németből Magyar-
rá fordított szép Isteni dicséreteket és hálaadó énekeket, más magyarul szerzetetett kegyes énekekkel együtt

magában foglaló Könyvecske.” A kötet a nagy protestáns énekeskönyvek kiegészítője és további evangélikus kiadások kiindulópontja lett. A könyv újdonsága a német énekefordítás. A 18. században Új Zengedező Mennyei Kar címmel jelent meg.

Az ének első 3 versszakának hangvétele a hálaadás és magasztalás. Az énekszerző a hódolatát fejezi ki az egek Ura, a nagy Király, az élet Fejedelme előtt. Az örömhír tisztán megfogalmazódik már az 1. versszakban: „Fiát ím elküldte, a mi üdvösségünk-re” A 2. 3. versszak szövegének is központi üzenete az evangélium. A zsidó nép várta a Messiás megjelenését, próféciák szóltak Jézus születéséről, (pl. Ézs.9, 6.; Dán 6, 26.) „Ím mind beteljesedett.” (2. vsz.) A 3. versszak szövege dicsőíti a nagy Királyt, aki emberi testet öltve eljött a földre,

„hogy legyen a mi Megváltónk, Isten-nél közbenjárónk.” Az ének 4. 5. és 6. versszaka személyes hangvétellel imádsággá válik. Kérések, fohások hangzanak el, amelyet a jövel, jöjj, szavak ismétlése tesz hangsúlyosabbá. A szövegíró Isten közelségét óhajtja: „Tőlem soha el ne válj!” Bűntől megtisztított szívet kíván, ahogyan Dávid király a jól ismert zoltárban. „Tiszta szívet teremts bennem, oh Isten és az erős lelket újítsd meg bennem” (Zsolt 51,12.). Az utolsó versszakban a szövegíró végső nagy kérése hangzik el, amely mindnyájunké lehet, hogy Krisztus visszajövelekor úgy álljunk meg előtte, hogy azt mondhasa: „Jól van jó és hű szolgám, hű voltál a kevesen, sokra bízlak ezután, menj be a te uradnak örömebe” (Mt.25,21.23.).

Az ének szövege 17. században született szép dallammal párosul, amely

a Freylinghausen énekeskönyvben található. A szépen felfelé ívelő, majd lehajló dallamvonal 4 rövid sorból áll. A dallam letisztult, könnyen énekelhető, a hajlítások a dallam szépségét tovább fokozzák. Az ének a szövegtartalom és a dallam tekintetében is értékes. Mivel

alaphangja a hálaadás, de hitvallás és imádság is egyben, az egyházi év bármely napján énekelhető.

Békés, áldott ünnepet kívánok:
Karácsonyi- Kis Lászlóné Ibolya

384 szöveg: H. Held, 1658 | fordítás: Zengedező mennyei kar, 1735
dallam: Frankfurt am Main, 1659

Enekelhető a 375. dicséret (Jöjj, népek Megváltója) dallamára is.

1. Ál - dott az e - gek U - ra,
Szent, i - gaz min - den sza - va,
Mert Fi - át, ím, el - küld - te
A mi üd - vös - sé - günk - re.

2. Serege az atyáknak / Es a szent prófétáknak
Amit kívánt s hirdetett, / Ím, mind beteljesedet.
3. Sion üdve, nagy Király, / Érettünk a földre száll.
Hogy legyen mi Megváltónk, / Istennél közbenjárónk.
4. Jövel, gyengék ereje! / Áldlak, üdvöm kútfeje.
Jöjj, egyengesd te magad / Én szívemhez utadat!
5. Szállj hozzám, dicső Király, / Tőlem soha el ne válj,
Jöjj, tisztítsd meg szívemet, / Gyomláljad ki vétkeket!
6. Ó, élet Fejedelme, / Ha eljössz ítéletre,
Add, jobboldra juthassak, / Mint híved megállhassak!

BIZONYSÁGTÉTELEK**BIZONYSÁGTÉTEL**

1954-ben születtem, Sípós András és Szabó Katalin első gyermekeként. Három testvérem van: Péter, János és Mária. Egy református családban nőttem fel. 1968-ban konfirmáltam. A családuk együtt járt a templomba. Kelmefestő- vegytisztító tanuló voltam a Ruházati Szövetkezetnél. Később a szakmunkásvizsga után itt dolgoztam 1973-ban. Ekkor komoly egészségügyi problémáim adódtak, mert szívizom gyulladás támadott meg és le akart bénulni a fél karom. Az első nagy próbatételelem volt, mert nem teljesen úgy viselkedtem, ahogyan kellett volna. Kerülgettem a jöveteleket a gyülekezetbe, mivel a világ csábításai megragadtak. Szépen lassan azonban újra kezdtem járni a közösségbe. Az Úr nem hagyott el, velem volt és átvitt a nehézségeken. Ekkor döböntem rá, hogy nélküle egy

tehetetlen ember vagyok. 1974-ben leszázalékoltak 1975 őszéig. Akkor kezdtem újból dolgozni, mert ekkor nyílt meg a Szolgáltató házban a tisztító szalon. Nagymamám sokat imádkozott értem, hogy ne hagyjam el a gyülekezetet. Kitartó buzdítása sokat segített nekem és egyre jobban ott voltam a gyülekezeti eseményeken. Közben elveszítettem Sípós nagymamát. Ez eléggé megviselt engem, mert a magam módján közel állt hozzám. Ezekben a napokban is sok időt töltöttem a kórházakban Debrecenben és Nyíregyházán, ahol a keresztemamám főnővér volt, akinek sokat köszönhettem, ő segített a felépülésemben. Többször gondolkodtam azon, hogy jó lenne megszólítani egy lányt, akivel megházasodhatok. Ez 1985-ben meg is történt, és nagy örömeinkre 1986-ban megszületett Bandika, a nagyobbik kisfiunk. 1988-ban Lacika és 1991-ben Évike, amelyeknek nagyon örültünk. A gyerekekkel együtt jártunk a gyülekezetbe, akik ott voltak a gyermekfoglalkozásokon és részt vettek a különböző előadásokon. Az öcsémnek is megszületett a kisfia, de sajnos nem sokáig örülhettünk ennek, mert egy ritka betegség támadta meg. Gyakran énekelte a mamájának a „Rút volt szívem” kezdetű gyermekéneket. Rövidesen eltemettük őt, majd a nagymamámat is. Azóta ott vannak fenn a Mennyben.

Engem pedig egyre jobban átjártak az igazi tanítások: „Mert egy a kenyér, egy test vagyunk sokan, mert mindnyájan az egy kenyérből részesedünk.” (1 Kor. 10,17); „Uram, te voltál hajlékunk nemzedékről nemzedékre.” (Zsolt 90,1) Hajdú Zoltán szolgálatát és Végh Tamás magyarázatait hallgatva egy Biatorbágyi csendes napon személyessé váltak Igék. Így tudtam az édesapám elvesztését is átélni: „Ősidóktól fogva bizton áll királyi trónod, öröktől fogva vagy te!” (Zsolt 93, 2) A Betánia bibliaóráira édesanyámat többször vittem és viszem, amíg az Úr élteti, ott hallgatom az Igét, s ez sokszor megérint. Főleg a csendes napok igehirdetései járták át a szívemet és telibe találtak engem. Többféle betegségen estem át napjainkban is, de úgy gondolom, hogy az ÚR JÉZUS kegyelmes volt hozzám, mert eddig megőrzött itt a földön. Erőt adott, hogy felgyógyuljak, és megpróbálom megérteni a tanításokat és ezekhez igazítani a mindennapi életemet, hogy ezáltal hű gyermeke legyek Őneki, az én Megváltómnak. Adja meg az Úr, hogy egyek legyünk Ő általa: „Legyetek követőim, testvéreim...” (Fil 3,17)

Sípós András

A LEGTÖBB BIZONYSÁGTÉTEL KÉTFÉLEKÉPPEN KEZDŐDHET

Aldás békesség a Testvéreknek! Engedjék meg nekem, hogy így írásban bizonyosságot tegyek.

A legtöbb bizonyoságtétel kétféleképpen kezdődhet, "vallásos családban nevelkedtem", illetve "nem vallásos családban nevelkedtem". Nos, én e második tábor tagjait gyarapítom. Egyedül anyai nagymamám volt az, aki kisgyermekkoromban elvitt párszor Istentiszteletre, de egyedül arra emlékszem, ahogy az énekeskönyvből énekeltünk. Viszont megtudtam, hogy van Isten, ő mindenható, és kialakult egy sajátos viszony köztem és az Úr között, ami abban merült ki, hogy amikor szerettem volna valamit, akkor imádkoztam és kértem az Urat, hogy teljesítse, amit kérek. Persze csak nagyon indokolt esetben fordultam az Úrhoz, például hogy a harmadik testvérem lány legyen (az lett), vagy, hogy egy beteg kiskacsánk ne haljon meg (és nem halt meg). Szóval ilyen gyermeki módon hittem az Úrban, és mivel minden, amit kértem tőle, megadta, nem is volt bennem semmi kétely, hiába próbáltak kortársaim gúnyolódva elbizonytalanítani és a rokonságban rendszeresen elhangzó káromkodások, illetve hitetlen élet sem tántorítottak el. Aztán ahogy cseperedtem, főleg a kamaszkorral kezdve, teljesen eltávolodtam az Úrtól, barátok, szórakozás bulik voltak a legfontosabbak az életemben. Hitoktatásba nem részesültem, az iskolai tanulmányaimmal szerzett tudásom pedig még inkább eltávolított az Úrtól, gyermeki mesének könyveltem el, gyermekkori hitemet.

Kamasz koromban hosszú hajam volt (igen ezt most nehéz lehet elképzelni), rock koncertekre, fesztiválokra jártam. A rendőri hivatás lehetőségével már középiskolás koromban találkoztam, de elképzelhetetlennek tartottam, hogy egy fegyveres épülő fegyveres testület tagja legyek.

Aztán amikor jöttek az első próbatételek, az érettségi vizsgadrukk, majd a pályaválasztás, a szegénységből való kitérés nehézségei megtör-

ték az addigi nagy magabiztosságomat. Az addigi nagy egóm most nem segített. Hamar saját lábra kellett állnom és azt hiszem ekkor kezdtem el újra imádkozni. Tusakodtam sokat, hogy merre induljak el. Az egyik ilyen imádkozásom során helyezte az Úr a szívemre, hogy válasszam a rendőri pályát. Egyedül, illetve hát az Úr, óvó kezeiben vágtam neki, ennek már 20 éve. Jól tanultam, alázatos, szorgalmas voltam. Megjártam Miskolcot, Budapestet, majd itthon Hajdúböszörményben helyezkedtem el.

Aztán amikor kialakult egy egzisztenciám, úgymond beállt az életem, megint elbizakodott lettem, kezdtem egyre lazább, felületesebb, nagyképűbb lenni, beleestem korábbi hibáim csapdájába. Megint a barátok, a bulik lettek a fontosak, a munkámat nem becsültem meg. Visszagondolva az Úr többször próbálta tudatni, éreztetni velem, hogy letértem a helyes útról, de nem figyeltem rá. Nagyon komoly próbatétellel volt kénytelen Isten jobb belátásra téríteni, amely mai napig hatással van rám.

Ebben az időszakban ismerkedtem meg feleségemmel, akire Isten ajándékaként tekintek. Korábbi imáimból is egy ilyen társat fogalmaztam meg az Úrnak, mint vágyamat, és bár várnom kellett rá, de megérte. Igyekszem minél kevesebb fogadalmat tenni, hogy ne legyek felelőtlen, de ekkor megfogadtam, hogy ha lesznek gyermekeim ők már hitben fognak nevelkedni. Feleségem mindenben támogatott, főleg amikor nehéz időket éltünk át. Azonban ezek a próbatételek ráébresztettek, hogy minden bajt magamnak köszönhetek, és visszafordultam az Úrhoz. Mérheteretlen bűnbánatot éreztem. Annyi mindent kaptam az Úrtól, aki végtelenül türelmes volt, várt rám, de folyamatosan elmaradtam. Innentől azonban nem emberi megoldásokat kerestem, hanem leborultam az Úr előtt és megvallottam bűneimet. Ekkor kezdtem el a Kálvin téri gyülekezetbe járni. Választásom nem tudatos volt,

első lakásunk ablaka templomunkra nézett, csodálatos volt a kilátás, főleg napfelkeltekor és hiszem, hogy Isten így is csalogatott az ő házába.

Istentiszteleteken a lelkem mindig megnyugodott, minden terhem le tudtam tenni az Úr előtt. Ahogy adódott lehetőség jelentkeztem felnőtt konfirmációra és ennek során felnőttként is lettem megkeresztelve. Ahogy megismertem Jézust, mint megváltómat, értem vállalt áldozatát megváltozott az életem. Megértettem egész addigi életem történéseit, gyermekkori hitem értelmet nyert, de egyben egyre jobban kezdtek égetni korábbi bűneim is. Amire addig büszke voltam, az erőm, az "eszem" a zsványságom, ahogy rendszeresen felmagasztaltam magam, mind-mind fájni kezdtek. Ekkor éreztem azt, hogy mennyi évet elpocsékoltam az életemből Isten nélkül, illetve csak az ő felületes ismeretével. Lehet nem jó példa, de csak kerülgettem Istent, ha szükségem volt rá imádkoztam, majd folytattam önző életemet tovább.

Olyan jó volt azonban őszintén leborulni az Úr előtt. Tudom, hogy bár nem érdemlem meg, de Jézus drága életével megfizette bűneim árát, ő az én megváltó Uram. Számomra is van bűnbocsánat és az örök élet reménye. Olyan jó, amikor Szentlélekkel betelve minden a helyére kerül bennem, megvilágosodik minden. Ezt először egyébként pont a konfirmációm során éreztem.

Isten két fiúgyermekkel ajándékozott meg minket, akiket igyekszünk bevonni a gyülekezeti életbe is és gyülekezeti, családi körben is hitben nevelni. Megtisztelő volt, amikor a gyülekezet felkért a presbiteri szolgálatra, örömmel, azonban "zöldfülként" izgalommal vállaltam el, remélem nem csalódtak bennem a Testvérek.

Ma már, amikor nehéz időszakon megyek át, azonnal azt keresem, hol tértem el Jézus követésétől, a helyes, a keskeny útról, vagy milyen módon próbál a gonosz elragadni, elcsalogatni Jézus mellől. Folya-

matosan figyelni kell erre, minden döntésünk előtt keresni kell az Úr akaratát, Jézust követve, vele járva, Szentlélekkel betelve, üdvbizonyossággal. Akkor már itt átélehetjük annak a mérhetetlen boldogságnak és szabadságnak egy kis részét, ami vár ránk.

Bizonyoságtétel nincs igei üzenet nélkül, nekem az egyik kedvencem: „Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” (2Tim 1, 7)

Végezetül szeretnék mindenkinek magam és a családom nevében Bol-

dog Karácsonyt és Boldog Új Évet kívánni Isten gazdag áldásával.

Tiliczki Imre

MEGEMLEKEZŐ BIZONYSÁGTÉTEL

„Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok és alázatos szívű, és megnyugvást találtok lelketeknek.” Máté evangéliuma 11, 29.

Egy megemlékező bizonyoságtételt szeretnék megosztani a testvérekkel. Hegedűs Pál Papánk halálának 5. és Hegedűs Pálné (Erdei Julianna) Mamánk halálának 15. évfordulója alkalmából. A gyülekezet idősebb tagjai bizonyára emlékeznek drága szüleinkre, tudják, hogy az általam leírt tulajdonságok mind jellemezték Hegedűs Papát és Mamát.

Személy szerint én nem evangélicizációs szolgálatok útján, hanem egy személyes élmény útján, a Hegedűs Mama életén keresztül jutottam el az ÚR JÉZUSHOZ. Vágyat éreztem szívemben arra, hogy én is megvalljam, milyen bűnös vagyok és letegyem életem az Úr Jézus kezébe. Mama szelíd, alázatos, szeretetteljes élete hatalmas példa volt számomra és nemcsak nekem, hanem az egész családnak. Az ő egész élete Jé-

zusra mutató volt, ami abban mutatkozott meg, ahogyan az embereket szerette, ahogy a családnkat körbezárt és egyen egyenként imádkozott értünk. Ma 15 év múltán is érezzük imáink hiányát. Megtanított bennünket egymást szeretni, elfogadni és támogatni minden körülmények között. A Hegedűs családba kerülésem óta érzem, mennyire vágyom arra, hogy hozzá hasonló ember lehessenek. Még nagyon messze állok ettől, de reménykedem és imádkozom azért, hogy az Úr Jézus végül ilyen emberré formáljon. Emlékezetemben drága lényem mindig jelen van. Emlékezem beszélgetéseinkre, útmutatásaira a gyermekeim nevelésében, a háborgásaim lecsendesítésére, közös imáinkra. Az utolsó családi találkozásunk 2006 karácsonya volt. Azóta is minden évben összejön a család és rájuk emlékezünk, éléne-

keljük mindkettőjük kedves énekeit, emlegetjük kedves szavait. A fent idézett igeszakasz (Mt 11,29) számomra nagyon kedves Ige, mert azon a napon kaptam Isten Szent Lelke által, amelyen Mamát elszólította. Istenünk neve legyen áldott életükért, példamutatásukért, imádságaikért és szeretetükért! Azokért az Igékért, amelyeket Mama mindig akkor tudott idézni, amikor a legnagyobb szükségünk volt rá. Dicsőség legyen Istennek azért a bátorításért, amelyet Somogyi László tiszteletes úr szolgálata alatt kaptam, miszerint legyünk bátrak a hitünk megvallására, ez indított arra, hogy leírjam ezt a bizonyoságtételt. Végül a teljesség igénye nélkül, emlékezni szeretnék gyülekezetünk azon oszlopos tagjaira is, akik példamutató életükkel és szorgalmas szolgálatukkal évtizedeken át építették gyülekezeti közösségünket. Köszönöm az Úr Jézusnak, hogy engem is megszólított embereken és az ő Igéjén keresztül és befogadhattam őt az életembe. Még egy Igét szeretnék idézni, amely sokszor átvezetett minket férjemmel a nehézségeken:

„Megparancsoltam neked, hogy légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az ÚR mindenütt, amerre csak jársz.”

Józsua könyve 1,9

Szeretettel:

Hegedűs Pálné Rozika

CSAK EGY PERC

VAN MIHEZ MÉRNI A DOLGOKAT!

Olvasandó: 1Kor 15,1-11

Pál apostollal együtt valljuk, hogy van mihez mérni a dolgainkat!

Minden úgy történt, s az teszi hitellessé Jézus életének eseményeit és egész küldetését, hogy „az Írások szerint” történt. Mennyei Atyjának pontosan kidolgozott terve valósult meg az életében, ami a bűn és a gonosz legyőzését, illetve a megmentésünket célozta meg. Az élő, fenséges és dicső, szent és igazságos Isten bízta meg a szentírókat - már az Ószövetség idején is, hogy Isten elgondolásait, törvényeit és az ember megmentésének útját írásba rögzítsék. S mivel Ő szent, azaz kiválóbb

mindenkinél, pozitív értelemben elkülönül minden teremtett lénytől (soha nem hazudik, és másképp sem vétkezik), ezért az egész történelem fő vonala „az Írások szerint” alakul, - akár hiszi ezt az ember, akár nem, akár tetszik ez az emberiségnek, akár más a véleménye. A feltámadás és az utolsó ítélet pl. sohasem lesz népszavazás kérdése...

Ezért nem mindegy, hogy vétkezünk-e, vagy sem, hogy miben-kiben hiszünk, hogy mihez-kihez igazítjuk az életvitelünket. Teremtőnknek, Jézus Krisztus Atyjának van véleménye az életünk dolgairól, a vallásunk gyakorlásáról, arról, hogy mi épít,

és mi rombol a világban. A szeretet parancsa vitán felül áll, de a bibliai kijelentéshez (üzenet) akkor is bölcs dolog ragaszkodnunk, ha mai világunk lassan mindent összeros: vallások, felekezetek, néztek és igazságok keverednek szinte követhetetlen formában és mértékben. Nekünk viszont elég azzal járnunk, Őt imádnunk, aki hitelesen vallotta: „Én vagyok az út, az igazság és az élet.” (Ján 14,6) – „Kövess engem” – hangzik felénk a hívás két évezred óta következetesen...

Somogyi László

SZERETETSZOLGÁLAT

„TE PEDIG, AMIKOR ALAMIZSNÁT OSZTOGATSZ, NE TUDJA A TE BAL KEZED, MIT CSELEKSZIK A TE JOBB KEZED;” (MT.6,3.)

A diakónia, szeretetszolgálat, ha önkéntes szívbeli indíttatásból fakad Jézus Krisztusért, hálaból az Ő dicsőségére felajánlva, akkor tudjuk megélni a címbeli Ige idézetet. És igazából az Ige alapján minden cselekedetünkre nézve érvényesnek kellene lennie. Ez nem könnyű feladat nekünk emberek számára, a szívünk állapota miatt. Az ÚR Jézusért felajánlott cselekedet, különféle tevékenységekben nyilvánulhat meg. Idetartozik az is, hogy az adott szolgálati helyzetben beszéljek, vagy inkább meghallgassam azt a testvért, akinek szüksége van arra, hogy elmondja azt, amit szeretne megosztani azzal, aki megértést mutat a jelenlétével, s a beszélgetés után együtt, az ÚR Jézushoz járulnak közös imádságban. Isten elkészít lehetőségeket, hogy az ÚR Jézusért tegyük másoknak a jót. A szolgáló testvér adománya, sokszor nem látható a gyülekezeti tagok szá-

mára, ugyanakkor az, amit felajánl, a szeretet adománya, amely sokféle lehet. Az adakozó adománya láthatóvá válhat sokféleképpen, például a magányosok látogatásánál, családlátogatásoknál, a beteglátogatásoknál, sérültek látogatásánál, idősek látogatásánál, kétkezi fizikai munka által, egy szeretetvendégségen, hajléktalanok segítésében, szenvedélybeteg segítésében, különböző gyűjtési lehetőségeken, és szintén különböző pénzbeli adomány lehetőségekben, „Hogy a te alamizsnád titkon legyen; és a te Atyád, Aki titkon néz, megfizet neked nyilván.” (Mt.6,4.) Az Ige alapján csak egy számít, a viszonzást nem váró szívbeli adakozás Jézus Krisztusért. Ha így teszünk, jutalmunk Istennél és Istentől van. Ebben az újság számban az alábbiakban néhány fotó lett válogatva a 2019-2021. évek eseményeiből. Sajnos nem találtunk több illusztrációt. De, ahogyan az Igét olvassuk és ér-

telmezzük minden Istennek felajánlott cselekedet, Ő előtte van, Ő látta, látja és látni fogja. Hála és dicsőség Neki, ha Érte tehetjük.

Somogyiné Gyüre Mara

IFJÚSÁGI CSOPORT (IFJ)

A CSAPAT-TÁRSI LÉT ÉS A KERESZTYÉN KÖZÖSSÉGEK ÉRTÉKE A FIATALOK ÉLETÉBEN

„Sétáltam egy kisfiúval a fák alatt és szemléltük a leveleket. „Nézd, ezek a levelek olyanok, mintha valaki megfestette volna őket!” – mondtam neki. Rám néz, teljes meggyőződéssel mondja a következőket, mondatában mintha kérdőre is vonna, hogy miért a „valaki” szót használtam: „Igen, Isten festette meg őket.” Mindet, egyesével és gondosan, szépen megszínezett, akárcsak bennünket – egyedinek és különlegesnek festett meg és gyönyörködik bennünk, akár csak mi emberek a színes levélrengében.

A város október közepi ruhát öltött azon a szép őszi napon is, amikor ide, Debrecenbe érkeztek a Hajdúság és Nyírség református fiataljai lelkesze-

ikkel és ifvezetőikkel együtt, belőlük is egy jó nagy kupacnyi – mondhatni összefűjt bennünket az őszi szél. A Református Fiatalok Szövetsége és a Nyírségi Református Ifjúság csapatainak szervezői összefogtak és az őszi szünet első napjaira egy konferenciát szerveztek, melynek a Debreceni Református Kollégium Gimnáziuma és Diákotthona adott helyet.

A hétvége a CSAPAT-TÁRS címet kapta: a közösségről, a gyülekezetről, ifiről és a Krisztussal való közösségről hallhattak előadást a résztvevők. Az előadó, Ablonczy Áron (lekipásztor, Ifjúságépítő) szemléletes példáival a superhősök történeteinek keresztül vezetett bennünket rá arra gondolatban, hogy a közösség egyik

legfontosabb ismérve az összetartás. Hogyan lehetünk mi is hasznos és jó csapat-társak abban a közösségben, amiben éppen vagyunk? A Bibliában számtalan helyen találunk említést arról, hogy miért jó keresztyénként egy közösségben lenni, együtt megélni örömeiket, fájdalmakat... Életünk során többfajta közösségnek válunk a tagjává és igyekszünk ezeknek megfelelni. A Krisztussal való közösség viszont egészen különleges, hiszen Ő elvárásoktól mentesen mindannyiunkkal közösséget szeretne. Ezért vállalta értünk a szenvedést és áraszt el bennünket az Atya az ő feltétel nélkül szeretetével.

Ahogy Krisztus befogadott minket, hasonlóképpen éreztem meg a

fiatalok elfogadását egymás felé, egymásra figyelő nyitottságukat olyan jó volt megtapasztalni a kiscsoport beszélgetések alkalmával és együtt lélegezni a sok-sok csillogó szemű emberpalántával – maszk nélkül, ez nagy ajándék volt nekünk. Ilyenformán már a közösségről vagy annak hiányáról a fiatalok az online oktatás tapasztalatait hordozva is tudtak beszélni arról, hogy számukra mit is adhat egy közösség, mit jelent a magány és az egyedüllét, az ezek közötti különbségek, mitől igazán jó egy közösség és milyen szerepe van az egyéneknek az ő maguk ajándékaival egy nagy egészben.

Az igei gondolatok és dicsőítő dalok mellett lehetőségünk volt megmászni a Nagytemplom tornyait,

különböző sportokban megmérettetni magunkat – hiszen a testi egészség ugyan olyan fontos, mint a lelki – és a szombati napunkat egy közös sétával zártuk. Van valami egészen rapszodikusán hidegrázós érzete annak, hogy egy testként vonulva egy magyar zászlóval a sor élén tettük meg ezt az esti sétát, ugyanis ez a nap október 23. volt. A magyar történelem 1956. évében ezen a napon fiatalokból álló közösség fogott össze és indult el, egy közös célért. A szabadságharcra emlékezve felkerestük azt a helyet a Kossuth utcán, ahol eldőrdültek az első lövések. Debrecen egyik legnagyobb utcája csöndbe borult, mi pedig egy közösségként, fiatalok, együtt énekeltük el nemzeti imádságunkat. Mondani szokás, hogy a fiatalokban

van a jövő, de nem csak a jövő, hanem a jelen is – e két közösség tagjai találkoztak és testvérekként élhettük meg a Krisztusban való szent közösséget, mert a mi közös célunk az Őbenne való élet.

Az együtt töltött idő zárásaként úrvacsorás istentiszteletben lehetett részünk, a dicsőítés során pedig a lelki feltöltődés és megújult erőnk örömeiben énekeltük a Nyírfi Dicsőítő csapatának vezetésével, hogy „Ő nem én, hanem Krisztus él bennem.”

Gazdag Dorottya

EGYHÁZTÖRTÉNET

KÖZKINCCSÉ TETT HITVALLÁSOK

75 éve hunyt el Dr. Erdős József teológiai professzor

Jómagam mindig elgondolkodok, a múltban élt emberek szorgalmán, okosságán, kitartásán. Személy szerint engem csodálat tölt el, ha arra gondolok, hogy voltak olyan emberek, akik képesek voltak nagyot alkotni, és mindezt Isten dicsőségére tették.

Ilyen ember volt simai Erdős József teológia tanár is, aki nemcsak mint tudós, hanem mint ember állhat eszményként minden református előtt.

Szatmárnémetiben született 1856. augusztus 31-n Erdős Mihály gubásmester, és Tóth Julianna gyermekeként. Éles esze, és szorgalma már kisdíák korában kitűnt, így továbbtanulhatott. A gimnáziumot szülővárosában végezte, majd felvételt nyert e teológiára Debrecenbe, ahol 1874-1878-ig tanult. Tanulmányait itt is jelesen végezte. Hallgatóként tagja volt a Hittanszaki Önképző Társulatsnak, aminek a felügyelő tanára Balogh Ferenc volt. Ez a kör olyan fiatal teológusokat fogott össze, akik nem követték a liberális teológiai vonalat, amit leuralt a bibliakritika, hanem szigorú kálvini vonalon haladva magyarázták az írásokat. Ez egy ébredési kör volt. Szintén ezt a teológiai irányzatot vallotta Baltazár Dezső, és ifj. Révész Imre püspökök is.

1878-79-ben a bécsi egyetemen tölt két félévet, ahol Eduard Böhl

professzor segítője lesz. A tanár-diák viszonyból személyes barátság kötődik, annyira, hogy Böhl apósa, Hermann Friedrich Kohlbrügge, utolsó szolgálati helyére, Elberfeldbe ajánlotta, ahol az 1879-es év végéig marad. 1880 Révész Bálint püspök mellett segédlelkész, majd Pancsován (ma Szerbia) önálló lelkész. Ezen a helyen szükség volt Erdős kiváló némettudására, mert a község lakossága vegyes volt (német és magyar). Ugyanebben az évben veszi feleségül György Juliannát, egy szatmárnémeti református lelkész leányát. Házasságukból hat gyermek született, akik közül öt éli meg a felnőttkort. 1884-ben egy másik bánási faluba Újsóvéra kerül lelkésznek. Ebben az időszakban termékeny tudományos munkát folytat. Állandó publikálja a Debreceni Protestáns Lapnak. Tanulmányt ír Zwingli Ulrik élete és reformátori működése főbb vonalakban címmel. Életművének fénypontja, hogy lefordítja magyarra a teljes Heidelbergi Kátét. Ez azért mérföldkő a magyar református teológiatörténetben, mert azelőtt, egy „csonka” kátét használtak, hiszen a Helytartótanács csak az átcenzúrázott változatot volt hajlandó nyomtatásra bocsátani. Ez a fordítás annyira időtállóan bizonyult, hogy Magyarországon egészen 2013-ig az Erdős József-féle fordítást használták.

1888-ban licenciátus (doktori fokozatot megelőző tanári rang) szerez a bécsi egyetemen, így lehetőséget kap, hogy a Debreceni Református Kollégium Teológiai Akadémiáján újszövetségi tudományokat, és ószövetségi bevezetést tanítson. Sokáig heti hét órája volt, majd átvette a valásbólcselet tanítását, és az órai száma megugrottak. Diákjai nem csak a nagy tudású tanárnak, hanem jószágos, szerető atyának is nevezik. Népszerű volt a hallgatók körében.

1891-ben teológiai doktorátus szerez a bécsi egyetemen. Disszertációjának címe: *Biblisches-theologische*

Analyse des Römerbriefs (A Római levél biblia-teológiai vizsgálata). 1894-ben meghívják szintén Bécsbe teológiatanárnak, de ő nem vállalja, mivel Magyarországon szeretne tanítani. 1897-től 1914-ig kilencszer viselte a Debreceni Teológiai Akadémia dékáni címét. Egyetemi oktatóként felügyelője lett Hittanszaki Önképző Társulatsnak, valamint a Kollégium énekkarának, a Kántusnak is. Amikor kiszállás volt mindig a diákjaival tartott, a vendéglátó gyülekezetekben is prédikált. 1910-ben szülővárosa, Szatmárnémeti meghívja lelkésznek, de ezt a meghívást visszautasítja, mivel inkább a katedrán szeretne maradni, persze a kiszállások, ünnepnapok, akadémiai istentiszteletek alkalmával mindig volt lehetősége prédikálni.

1907-ben lefordítja a II. Helvét Hitvallást. 1917-18 között a Kollégiumból kifejlődött Egyetem rektorra lett. Az elkövetkezendő években újabb termékeny időszak köszönt be az életébe. Több, mint, negyvenhárom művet ír, javarészt tanulmányokat, és cikkeket.

1921. június 25-n ünneplik közéleti tevékenységének 40. évét. Az egyházkerülettől Baltazár Dezső püspök, Nagy József főgondnok, a Kollégium részéről Karay Sándor igazgató köszöntötte. 1922-ben elveszti feleségét.

1928. február 1-én vonul nyugdíjba, de egy évvel később újra ünnepli őt az egyházkerület kiegészülve Csánki Benjámintal rektorral. 1935-ben a Debrecen-Homokkerti Gyülekezet gondnoka. Közreműködött a templom felépítésében, és két harangot is öntetett az egyházközség részére.

1938-ban aranydiplomában részesült Debrecenben. Ugyanezt a kitüntetést 1941-ben Bécsben vehette át. 1944-ben visszatér a katedrára, mivel a Hittudományi Karon nem volt elég tanár, az elsőéves hallgatóknak ő oktatta a Heidelbergi Kátét.

1946. december 12-én hunyt el Debrecenben, életének 91. évében.

Ravatalánál Czeglédy Sándor szolgált a Dániel 12, 3. verse alapján. Bár nem volt törzsgyökeres civis, mégis annak megillető tisztelettel temették el.

Erdős József a 20. századi református teológiájának és egyházi éle-

tének a „nagy generációjához” tartozott. Precizitása, lényeglátása ma is példaként kell, hogy álljon minden református előtt. Szolgálatára, ami arra készítette, hogy magyar nyelven adja közre a teljes hitvallásokat pedig el-

indította azt a folyamatot, hogy mindenki a kezébe vegye a hitvallásokat, és olvassa, tanulmányozza, hogy általuk gazdagodjon a hitben.

Rácz Gábor

EMLÉKEZÉS HARSÁNYI LÁSZLÓNÉ TÍMEÁRA (NOV. 26.)

Megrendülve hallottuk a hírt, hogy a sokak által ismert és szeretett Timi néni már nincs közöttünk. November 12-én hosszú ideig tartó próbatételek és szenvedések után elszólította őt az Úr. Gazdag földi életútjából, amiért Istennek mindig nagyon hálás volt, szeretném felidézni a legfontosabb eseményeket.

Tímea 1948. március 3-án született Debrecenben, édesapja dr. Tamási János szülész-nőgyógyász, édesanyja Szabó Margit. A házasságukból 3 gyermek született: Tímea, Tamara és Tamás. Általános iskoláit a Makarenkó utcai, majd ennek megszűnése után a Bocskai téri leányiskolában végezte. A zene iránti szeretete már egész kicsi korától megnyilvánult. 3 évesen a debreceni Zeneiskolában, mint zeneóvodás szólót énekelt, majd 5. osztályos korától a Simonffy Emil Zeneiskolában zongora tanszakra tanult. Nem volt kérdéses, hogy a további életútja a zenei pálya felé vezet. Így 1961-ben a debreceni Kodály Zoltán Zeneművé-

zeti Szakközépiskola növendéke lett oboa tanszakra. Tanára Kányási József, mind emberileg és szakmailag meghatározó volt az életében. 1969-ben a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Zene és Énektanárképző szakán diplomát szerzett oboa, általános iskolai ének, karvezetés és szolfézs szakon. Közben 1968. augusztus 10-én házasságot kötött Harsányi Lászlóval, akivel már a középiskolai évek alatt megismerkedett. Férje a 2. Kongresszus termelőszövetkezet kerézmérnöke, majd a Széchenyi Mezőgazdasági Szakközépiskola tanára volt. Házasságuk első éveiben Nyírmártonfalván, aztán Nyírcsádon tanított éneket, mivel férje itt kapott munkát. Boldog házasságukból két gyermek született. Tímea, aki örökölte édesanyja zenei tehetségét, aki felnőttként énekművész lett. László fiuk is több hangszeren tanult, jelenleg műszerészként dolgozik a Tungstramban.

1973-ban sikerült Hajdúböszörményben elhelyezkednie a Bartók Béla Zeneiskolában, így örömmel hazaköltöztek. Itt minden korosztályt tanított sokirányú szakmai képzettsége révén: oboát, furulyát, fagottot, szolfézszt, zeneóvodát, növendékeit sokszor kísérte zongorán. Tanítványai szerették, közvetlen, szeretetteljes kapcsolatban volt velük. Többen választották a zenei pályát, akiket erre igényesen készítette fel. 1984-től a Zeneiskola igazgatója lett több éven keresztül. A tehetséges diákokból, új kezdeményezésként, kamarakórust alakított. Ezt a munkáját olyan szakmai szinten végezte, hogy egy olasz kórusversenyen arany minősítést kaptak. Zenei tevékenysége során, éveken át részt vett a Városi és Pedagógus kórus munkájában szólamvezetőként és zongorakísérőként, egy ideig vezényelte is. Felejtethetetlen számomra a Városi és Pedagógus

kórus első minősítő hangversenyén nyújtott magas szintű zongorakísérői játéka. A város lakossága ismerhette Tímeát úgy is, mint a polgári szertartások zenei kísérőjét.

Isten további lehetőségeket adott a számára, amikor imáira való feleletként, gyerekkori álma valósulhatott meg. 1995-ben megbízták a Kálvin téri Egyházközség kántori feladatával, amit 23 évig örömmel és hűséggel végzett.

Az utóbbi hónapjai testi-lelki küzdelmekkel teltek el, de Isten közelében élt és a lelki testvérek folyamatosan bátorították. Hálás az Úrnak... címmel gyülekezeti újságunkban (2018/4.szám) az életéről hosszú interjúban őszintén beszélt. Elmondta, hogy mindent Isten kezéből vett és Neki adott hálát szerető férjéért, gyermekeiért, családtagjaiért, a gyülekezetéért és a szakmai eredményeiért egyaránt. Többször elismerték szakmai tevékenységét, ezt kitüntetések is fémjelzik: Magyar Művészetoktatásért díj (2009); Maróthy díj (2009); Polgármesteri elismerő oklevél (2015); Arany díszoklevél (2019); Pedagógus Szolgálati Emlékérem (2020).

Mindezeket túl a legnagyobb ajándék a földön, hogy Pál apostol szavával ő is elmondhatta: „Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, végezetre eltétetett nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr az igaz bíró ama napon, de nemcsak énnekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az Ő megjelenését.” (2.Timóteushoz írt levél 4. rész 7-8. vers)

Elvesztettünk egy értékes embert, akit tiszteltünk és szerettünk, de ezzel a fenti reménységgel búcsúzunk és szeretettel emlékezünk Tímeára - Timi néniére.

Karácsonyi- Kis Lászlóné

JÓ PÁSZTOR ÓVODA

TIZENÖT ÉVESEK LETTÜNK

*Adjunk hálát Istenüknek
ezen a szép ünnepen,
hiszen kezünk munkáját
megáldotta kegyesen.
Szívünk telve örömmel,
hogy házába jöhettünk,
Míg óvodánk így felépült
nagy ereje járt velünk.
Tempломunk hív bennünket,
jöjjünk hát mind lelkesen,
A köszönet Istenüknek
hálás életünk legyen!*

A Jó Pásztor Református Óvoda Bárányka csoportos gyermekei a fenti sorokkal adták hálát intézményünk 15. jubileumi születésnapján. A hálaadó istentiszteleten nagytiszteletű Zila Péter az óvoda-alapító lelkipásztora hirdetett ígét Ezékiel próféta 34. könyvéből, kiemelve, hogy szolgálatunkban mindig törekedjünk Isten akaratát a magunk elé helyezni.

Az igehirdetés után köszöntések következtek, elsőként Zila Péterné Marika nagytiszteletű asszony, alapító óvodavezető-helyettes, óvodapedagógus emlékezett vissza a kezdetekre felidézve személyes élményeit. Nagytiszteletű Loment Péter a Bocskai téri Református Egyházközség lelkipásztora és Balláné Bodai Judit a Baltazár Dezső Református Általános Iskola igazgató asszonya örömeiket fejezték ki a köszöntés során az intézmények közötti nagyon jó együttműködésnek és kértek áldást az óvoda további működésére.

Nagytiszteletű Molnár Csilla egyházmegyei jegyző asszony az egyházmegye nevében kívánt áldást az óvoda munkatársainak életére és további szolgálatára. Szabadi Edit a Jó Pásztor Református Óvoda alapító intézményvezetője személyes élményeit osztotta meg az óvoda indulás-

sal kapcsolatban, illetve kívánt áldást az intézmény munkájára egy korábbi jubileumi óvodai kiadványból idézve.

A köszöntéseket a munkatársak fogadalomtétele követte, mellyel elhívásukat erősítették meg az intézményünk és az itt végzett hivatásuk iránt.

Fogadalmat tettek:
Baloghné Tóth Beatrix
óvodapedagógus
Borsiné Nagy Magdolna
óvodapedagógus
Fülöp-Pipó Mariann
óvodapedagógus
Molnár Tamara Csilla
óvodapedagógus
Osváth Zsófia pedagógiai asszisztens
Sipos Ferencné pedagógiai munkát segítő munkatárs dajka
Szabó Julianna pedagógiai munkát segítő munkatárs dajka

Szabóné Mészáros Anikó pedagógiai munkát segítő munkatárs dajka Szabóné Kléner Katalin óvodatitkár

A fogadalomtétel után óvodánk női kara szolgált Bertalan Jánosné vezényletével, majd a templomkertben a zeneóvodások műsora zárta a hivatalos programot. Az óvoda épületében a meghívott vendégeket egy kis múlt idézésre, beszélgetésre vártuk szeretetvendégséggel. A gyerekekre és szüleikre pedig egy 150 szeletes szülinapi torta mellett pónilovaglás, ugrálóvár, táncház, kézműves tevékenységek, fotófál és arcfestés várt a templomkertben és a gyülekezeti teremben.

A rendezvényt hálás szívvel zártuk munkatársaimmal, hálásak voltunk nemcsak a jubileumi, de az elmúlt 15 évért is. Hálásak a közösségünkért is, hogy mindig képesek voltunk egymásból erőt meríteni, mert tudtuk, hogy Istennek szolgálunk. Ő adta a ránk bízott feladatainkat és ő volt az, aki az elmúlt 15 évben gondviselő kegyelmében hordozta a Jó Pásztor Református Óvodát. Soli Deo Glória!

Testvéri köszöntéssel és áldáskívánással:

*Dobóné Tanczig Anita
óvodavezető*

„Az angyalok pedig mindnyájan a királyiszék, a Vének és a négy lelkes állat körül állnak,
és a királyiszék előtt arccal leborulnak, és imádják Istent,” (Jel. 7,11.)

NAGY NAP, SZUPER PROGRAMOKKAL (OKT. 17.)

Nagy nap volt október 17-e. 15. születésnapját ünnepeltük az ovinknak. Ünnepi istentisztelet alkalmával megismerhettük óvodánk alapítóját, aki elmondta, hogy is történt ez a "születés", a jelenlegi dolgozók pedig színvonalas kóruddá alakulva köszöntötték e jeles napot. Ezt követően a gyerekeknek szuper programokkal kedveskedtek. Elsőként a zenevisok alapozták meg kis műsorukkal a hangulatot, majd ugrálóvárak, póni lovaglás, csillámtetoválás, arcfes-

tés és kézműveskedés következett, melyet a nagyon finom születésnap tortával koronáztunk meg, amit együtt fogyaszthattunk el: óvónénik, gyerekek és szülei. Köszönjük ezt a szép napot és, hogy a Jó Pásztor Református Óvoda közösségéhez tartozhatunk.

Nyakóné Cserpes Anett szülő

CSALÁDI ISTENTISZTELET

– ...LENYŰGÖZŐ A MI ISTENÜNK... (NOV. 21.)

2021. november 21-én, vasárnap családi Istentiszteletre került sor, ahol a Jó Pásztor Református Óvoda Halacska csoportjának immár középsős gyermekei szolgáltak. Ez a csoport már az előző nevelési évben is nagy szeretettel és örömmel készült, hogy még kiscsoportosként, a 2020. március 21-én tartandó családi Istentiszteleten bemutatkozzon egy kis műsorral a Kálvin téri Református gyülekezet előtt, de akkor mindennek gátat szabott a járványügyi helyzet miatti rendkívüli szünet az óvodában.

A most megvalósuló szolgálat során a sok megbetegedés miatti létszámcsökkenés ugyancsak megtizedelte a kis csapatot, mindösszesen 9 gyermek tudott jelen lenni. De a megfogvatkozott halacsok ügyesen helyt álltak, lelkesen énekelték

a hálaadó énekeket, szavalták a rövid verseket és szépen mondták az imádságokat. A gyerekek szolgálatát, mintegy keretbe foglalva nyitotta meg és zárta le egy-egy Túrmezei Erzsébet vers, melyet Bea óvó néni és az egyik halacska kisfiú anyukája olvasott fel.

Ezt követően a csoport nevével kis kiegészítésként kaptunk egy rövid ismertetést, megtudhattuk ugyanis Somogyi László tiszteletes úrtól, hogy a hal egy ősi keresztyén szimbólum, mely egy görög hitvallás kezdőbetűiből áll össze, ami így szól magyarul: Jézus Krisztus, Isten fia, a Megváltó.

Bár a kislányom sem tudott sajnos részt venni betegség miatt a szolgálatban, de az igehirdetés előtti lekción ismertetését már elvállaltam, így azt jómagam olvastam fel, melyet pedig az anyósom imádsága követett.

Az igehirdetés ezt követően a felolvasott igeszakasz vezérigéjét kibontva folytatódott, mely Isten királyi uralmáról szól, a mi Urunkról, aki a mindenség ura, mindenki felett álló, aki ékes és lenyűgöző. De mindenkit szerető Úr Ő, akinek csodálatos a szeretete, és a maga királyságába, országába mindenkit befogad.

Az a feladatunk tehát, hogy mondjuk el, zengjük, hogy lenyűgöző a mi Istenünk, nagy az Ő hatalma és ereje. S nagyon fontos, hogy mindezt a gyermekeknek, gyermekeinknek is átadjuk, méghozzá az Igén keresztül.

„Hiszen a népek istenei csak bálványok, az ÚR pedig az ég alkotója.

Fenség és méltóság jár előtte, erő és ékesség van szentélyében.” (Zsoltár 96., 5-6.)

Bertalan-Szűcs Nóra

MIKULÁS, MIKULÁS, KEDVES MIKULÁS...

November végén és december elején sokszor felcsendültek ennek az ismert gyerekdalnak a sorai óvodánkban. Nagyon vártuk a gyerekekkel a december 3-át, mert tudtuk, hogy ezen a napon látogatja meg intézmé-

nyünket a nagyszakállú. A kolleganők több napig készültek, hogy báb előadásukkal megörvendtessék az apróságokat. A siker természetesen nem maradt el. A taps megérdemelt volt. A télapó az ovi aulájában várta a csoportokat, akik szépen sorban

érkeztek. Énekeltek, verset mondtak, s a jutalom sem maradt el, minden gyermek mosolyogva vette át a télapótól a csomagot.

Dobó Tímea óvodapedagógus

ADVENTI GYERTYAGYÚJTÁS

„Adventi hírnök, friss fenyőág...” csendült fel az ismert dal a Jó Pásztor Református Óvoda csoportjaiban. 2021. november 29-én meggyűltak az első gyertyák az adventi koszorúkon az intézményünkben.

Délelőtt meghitt és szeretetteljes áhítat keretében az óvodapedagógusok elmondták Jézus születésének történetét a gyermekeknek. Ezen alkalmon az ismert és kedvelt énekek, valamint versek hangoztak el.

Délután a gyerekek kézműves tevékenységben vehettek részt, ki-ki a saját csoportjában. A lelkesen és örömmel készített alkotások a családok otthonait díszítik. A további gyertyagyújtások alkalmait izgalommal várják az óvoda kicsinyjei és nagyjai egyaránt.

A szülők számára jótékonyági vásár került megrendezésre az intézmény aulájában. Az ezen az alkalmon befolyó összegéből, a hagyományt ápolva, a hátrányos helyzetű családok támogatása a kitűzött nemesség cél.

Hálásak vagyunk ezen együttléteért, amelyek során felkészítjük a lelketeket a közelgő ünneplésre.

„Mert úgy szeretete Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” János 3:16

Fülöp-Pipó Mariann
óvodapedagógus

és Szabóné Mészáros Anikó
pedagógiai munkát segítő dajka

„Hogy a ti kipróbált hitetek, ami sokkal becsebb a veszendő, de tűz által kipróbált aranyból, dicséretre, tisztességre és dicsőségre méltónak találta a Jézus Krisztus megjelenésekor;” (I.Pt.1,7)

„HÁBORÚ ÉS BÉKE”

A Református Pedagógiai Intézet szakemberei tartottak továbbképzést a Jó Pásztor Református Óvodában. Október 21-én gyűltek össze az óvónők és a pedagógiai munkát segítő munkatársak, hogy részt vegyenek a „Háború és béke” elnevezésű tréningben. Az elsöre talán meglepő cím fontos mondanivalót takart. A konfliktusok kialakulásának okát, kezelését és azok megoldásának sokszínűségét tárta elénk. Felhívta a figyelmünket arra, hogy az aktív hallgatás és az értő figyelem milyen fontos eszköz a konfliktushelyzetek felismerésében és kezelésében. Útmutatót adott a helyes stratégiák megválasztása felé, s kiemelte, hogy milyen fontos az a felismerés, hogy az adott probléma az „én” vagy tőlem függetlenül a „másik” vagyis a „te” megoldandó problémád-e?! Ennek felismerése nagy segítséget nyújt abban, hogy részed legyen-e a kialakult prob-

lémában és annak megoldásában. Megismerkedtünk az erőszakmentes kommunikációs módszerekkel, új megoldási stratégiákkal. Összegzőként elhangzott, hogy milyen fontos a kérés és az empátia a kommunikációban. Ezzel valamennyi jelenlévő

egyetértett, s mindennapjaink során igyekezünk ezen értékeket szem előtt tartva kommunikálni.

Dobó Tímea
óvodapedagógus

KÁLVIN SZOLGÁLTATÓ KÖZPONT

A KÁLVIN JÁNOS REFORMÁTUS SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÓ KÖZPONT MUNKATÁRSAINAK ÚJABB BEMUTATKOZÓI

A Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ kollégáinak bemutatkozóival mellett, az Intézmény nevében, minden kedves testvérnek, áldott adventi készülődést, várakozást kívánunk.

„Minden dolgotok szeretetben menjen végbe.” 1Kor. 16,14

Molnár-Kovács Mária vagyok. Örömmel vettem a megkeresést, hogy bemutakozzam. 1989. április 13-án születtem Hajdú-

böszörményben, szüleim második gyermekeként. Van egy bátyám és egy húgom. Hajdúböszörményben

folytattam tanulmányaimat, a Bocskai István Gimnáziumban, majd a Debreceni Egyetem Egészségügyi Karán szereztem diplomát 2012-ben, diplomás ápoló szakon. Ez év nyarán kezdtem el dolgozni első munkahelyemen, a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központban, főnővérként. Kíváncsian és nagy lelkesedéssel kezdtem el megismerni a munka világát. Hamar megtapasztaltam, milyen komplex szemlélettel kell ellátni a feladatokat, egy időseket gondozó intézményben, az egészségügyi teendők mellett. Véleményem szerint a legfontosabb, az emberek, idősek tisztelete és szeretete. Sok jó emlékem van a nagyszüleimmel. Nyaranta több időt töltötünk náluk. Nagymamám minden este imádkozott nekünk. Ő tanított

meg hinni Istenben. Kicsi koromtól kezdve szerettem barátkozni, beszélgetni, ismerkedni, és ahogy nőtem, tudtam, hogy olyan szakmát kell választanom, ahol emberekkel foglalkozhatok. Ennél már valóban csak az szebb, hogy gondozhatom, segíthetem őket.

2014 őszén házasságot kötöttem Molnár Imrével. 2015-ben megszületett kisfiúnk Imike, 2018-ban kislányunk Ella. A házasságunk megáldása és a gyerekek kereszttelője a Kálvin téri Református templomban zajlott. 2021 nyarán tértem vissza az intézménybe dolgozni. Új feladatot kaptam az ápolás mellett, terápiás munkatárs lettem az idősek otthonában. Nagy igyekezettel és odaadással folytatom ezt a tevékenységet is. Próbálok maximálisan megismerni a la-

kókat, így tudok az ő igényüknek és képességeiknek megfelelő elfoglaltságot biztosítani számukra. Megbeszéljük ötleteiket, elképzeléseiket, ez segít, hogy eredményesen támogatni tudjam őket, hogy olyan tennivalókat találjunk, amiben örömet lelnek, és amivel szívesen eltöltik szabadidejüket. Erre az ünnepek és különböző jeles napok is kiváló alkalmat biztosítanak. Felnézek az idősekre és csodálom őket, hogy idős koruk és olykor súlyos betegségeik ellenére milyen erősek és lelkesek. Nagyon szeretem hallgatni élettapasztalataikat és nagyon remek dolgokat, dolgokra tanítanak.

Szeretettel tölt el, hogy egy jókedvű közösségként az idősekkel, és a munkatársakkal együtt éljük mindennapjainkat. Jövőbeni terveim között szerepel a gerontagógus végzettség megszerzése, amivel vélhetően még szélesebb látókörben tudom végezni az idősekkel való munkámat, hivatásomat.

„Minden alázatossággal és szelíd-séggel, hosszútűréssel viseljétek el egymást szeretetben.” Efézus 4,2.

Csókéné Bartha Júlia vagyok. 2010. októberétől dolgozom a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központban, mint gondozó. 1978-ban születtem

Hajdúböszörményben. Három testvérem van, akikkel mai napig jó kapcsolatban vagyunk.

Édesanyám a Tungsram dolgozója volt, később a helyi Önkormányzat konyháján kapott munkát. Édesapám géplakatosként tevékenykedett. Sajnos 2006-ban elhunyt.

Az általános iskola elvégzése után a tanulmányaimat a Hajdúböszörményi Széchenyi István Mezőgazdasági Szakközépiskolában, kertész szakon folytattam. 1996-2000-ig a Tungsram dolgozója voltam. 2000. augusztusában férjhez mentem és Újszentmargitára költöztem. 2001-ben megszületett Kinga nevű lányunk. 2004-ben elvégeztem a szociális gondozó szakot. Sikeres vizsgám után három hónapra munkát kaptam Polgár városában, mint házi segítségnyújtó munkatárs. 5 évig dolgoztam

ott. 2009-be elváltam. Lányommal hazaköltöztünk Hajdúböszörménybe.

Kinga lányom a debreceni Kereskedelmi és Vendéglátóipari Technikum és Szakképző Iskola pincér szakán végzett. Az érettségi megszerzése után manikűrös végzettséget is szerzett. Jelenleg pincérként dolgozik.

2010. októberétől vagyok a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központ dolgozója. Óriási lehetőség volt ez számomra, hiszen már akkor is nehéz volt munkát találni. Eleinte házi segítségnyújtóként, majd rövid idő után, Intézményvezető asszonyunk támogatásával, a bentlakásban folytathattam a munkát. Mai napig azt valloim őszintén, tiszta szívvel, hogy én erre a munkára születtem. 15 éve ebben dolgozom. Vannak jobb és kevésbé jobb napjaim, de minden egyes nap, amikor szolgálatot teljesítek azon vagyok, hogy szebbé, vidámabbá tegyem az otthon lakóinak mindennapjait.

Úgy igyekszem élni a napokat, ahogyan egy kedves lakónk ismételteti az 1Korintus 13-ból: „Ha szeretet nincs bennem, semmi vagyok.”

„Áldjad lelkem az Urat és egész bensőm az Ő szent nevét, és ne feledd el, mennyi jót tett veled.” Zsoltárok 103, 1-2

Tatár István vagyok. 2014 óta a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központban dolgozom, szociális segítőként.

1960-ban születtem, Hajdúböszörményben. Református szülők negyedik gyermekeként nevelkedtem. Bár szüleim földművelők voltak, de a háborút követő nehéz időszakban Édesapánk betanított munkásként az iparban helyezkedett el (Műszaki KTSZ, Egyesült Izzó). Emellett kisállattenyésztőként, baromfitartással is foglalkoztak. Jelentős szőlő-, és gyümölcsstermesztést is végeztünk. Édesanyánk háztartásbeli foglalkozású maradt.

Szüleim a Kálvin téri Református gyülekezetben, mint ifjak találkoztak Istennel, később pedig egymással is. Házasságkötésüket követően Édesapánk presbiter lett és maradt élete

végéig.

Legkisebb gyermekként sokat betegeskedtem, így sokat hiányoztam az óvodából, iskolából. Sorozatos mandulagyulladások következtében kialakult szövődmények (reumás láz, ízületi gyulladások, vese-, és szívizomgyulladás) következtében az állóképességem és teherbírásum is végig nehezített volt. Ám a mandulák eltávolítása jobbulást adott és hála Istennek elvégezhettem iskoláimat és dolgozhattam is az első munkahelyemen, egy erdészeti csemetekertben, közel 10 évet. Akkor állapotromlás miatt rokkantnyugdíjas lettem. Végül 2014-ben térhettem vissza az aktív munka világába.

A nehézségek között is hálás vagyok Istennek és a jószándékú embereknek, hogy mindez létrejöhett és immár hét éve jóban-rosszban (mint pl. a pandémia) az Intézmény alkalmazottjaként dolgozhatok. Istené legyen a dicsőség érte.

Nagyon szeretem a természetet, így hobbim a kertészkedés, a természet megfigyelése.

„Egymás terhét hordozzátok: és így töltsétek be a Krisztus törvényét.” Gal 6, 2

Széll Katalin vagyok. 1975-ben, Hajdúböszörményben születtem, egyszerű földműves család egy szem gyermekeként. Még azon a Karácsonyon meg is kereszteltek.

Iskoláimat itt, Hajdúböszörményben végeztem.

Házasságomból született fiúnk, Sándor, aki pincérnek tanult és ebben a szakmában is szeretne elhelyezkedni. Jómagam, 2016 óta közfoglalkoztatásban, segédápolóként dolgozok a Kálvin János Református Szociális Szolgáltató Központban.

Hálás vagyok azért, hogy feletteseim, közvetlen munkatársaim és az Intézmény lakói is elfogadtak, befogadtak. Szabadidőmben legszívesebben túrázni szeretek.

Szerkesztette:

*Bertalan-Gellén Viktória
A Kálvin János Református Szociális
Szolgáltató Központ munkatársa*

„...VALÓBAN ÍGY VANNAK-E EZEK...?” APCSEL.17,11C

IMAKÖZÖSSÉG – MIÉRT?

A rajon van valamilyen külön áldása, ha imaközösségben borulunk Isten elé? Vagy csak a különlegesen kegyes emberek szokása ez, hogy mutassák, mennyire mélyek a hitben? Több az, aki imaközösségbe is bekapcsolódik, mint az, aki csak magában szokott imádkozni? Vagy netán Urunk, a „számok Istene”, aki gyönyörködik abban, ha minél többen imádkoznak egyszerre, illetve egy helyen, egy alkalmon belül őhozzá? (ApCsel 2,42; 1.Thessz 5,17-18)

Megrendülve tapasztalom, hogy egyházunkban egyre több közösségi alkalom, áhitat, megbeszélés, tanácskozás, sőt igehirdetés kezdődik anélkül, hogy legalább egyvalaki imádkozna az együttlét áldásaiért! Mintha az imádság devalválódásának idejét élnénk, nemhogy a többek, hangos imádságának áldott örömét! De annál inkább nézzünk szembe vele: a közös imádság az Isten-imádat egészen különleges lehetősége! (Zsolt 136) Nem azért, hogy többek legyünk, hogy „szóbeli vállveretést” kapjunk egy igazán kegyes embertől, a lelkésztől vagy egy hívő közösségtől, és nem is azért, hogy többet kapjunk Urunk ajándékaiból! - Hanem?

Hanem azért, mert az imaközösség kiemelt lehetősége az „egyed akarásnak”, az alázatnak, az Úr előtti keresztyén szolidaritásnak, annak, hogy az Isten népe, a Krisztus teste, vagyis a „mi” fontosabb, mint az „én”, s az együtt megtusakodott hálaadások és kérések kedvesek a világmindenség Ura előtt! Ő egyen egyenként figyel és szeret bennünket, de dacos és magányos imádkozók helyett szívesebben látja, amikor az övéi készek egymáshoz igazodni (Zsolt 133), egyéni meglátásaik, terveik és ötleteik helyett készek figyelni más keresztyénekre is, hogy együtt találják meg és ismerjék fel Uruk akaratát. Aminek megvalósulását aztán teljes bizonyossággal kérhetik, hiszen Ő sokszorosan megígérte az ilyen imák meghallgatását!

„Bizony mondom nektek azt is, hogy ha közületek ketten egyetérte-

nek a földön mindabban, amit kérek, azt mind megadja nektek az én mennyei Atyám. Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük.” (Mát 18,19-20; Zsolt 133,1,3b)

„Az iránta való bizalmunk pedig azt jelenti, hogy ha bármit kérünk az ő akarata szerint, meghallgat minket. Ha pedig tudjuk, hogy bármit kérünk, meghallgat minket, akkor tudjuk, hogy már megkaptuk, amit kértünk tőle.” (1.Ján 5,14-15)

Felhívnom a figyelmet John Piper „Szenvedélyem, Isten” című könyvére (Koinónia, 2018) Az imádságról szóló fejezetében nagyszerűen kifejti, hogy mit is jelent ez az ígért: „és amit csak kértek majd az én nevemben, megteszem, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban;” (Ján 14,13) Azt ti., hogy Isten folyamatosan meg kívánja mutatni a dicsőségét abban, ahogy nekünk ad. Nem a szolgálatunkat várja, mintha szűkölködne bármiben is (ApCsel 17,25), hanem a rászoruló imádságainkra figyel, mert ezek meghallgatásában ragyog fel az Ő dicsősége! Az alázatos, közös kérés nekünk létszükséglet, Neki pedig dicsőségforrás. (Ézs 42,8; 49,3) A Megváltó küldetése is ugyanerről szól: „Mert az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért.” (Márk 10,45)

Ha imaközösségben vagyunk, még világosabban kifejezzük, mint egymagunkban: nem tudjuk sem megváltani, sem megmenteni önmagunkat, sem egyéni, sem közösségi teljesítménnyel - akárhányan is fogjunk össze -, de annál inkább hiszünk Urunk megmentő tetteiben s azok elégséges voltában! (Zsid 9,26) Az ilyen közös imádság, az ilyen őszinte, rászoruló lelkület gyönyörködteti a Mennyei Atyát! (Mát 17,5) Jézus nevében kérünk, vagyis gondolatban és/vagy beszélgetéseinkben egyeztetjük fohászainkat az Úr Jézus tanításaival, életvitelével, hogy imáinkban mintegy az Ő „nagykövetei” képviseljük az Atya előtt az Ő akaratát. (Ján 16,24)

Végül egy konkrét példa: A kilencvenes évek elején, akkori szolgálati helyemen az egyházközség átvett egy un. tanyasi kollégiumot a volt iskolája helyett. Hetente ebbe és ebből kellett volna szállítani a tanyán élő, de a kisvárosban tanuló diákokat. Viszont nem volt másunk, csak egy szolgálati Trabantunk. Ekkor néhány megtért, újonnan született testvérrel elkezdtünk egy rendszeres imaközösséget tartani, hogy kapjunk megoldást az említett jármű-problémára. Néhány hét után az imaközösség végén felkiáltott az egyik testvérünk: „Lesz kisbusz!” Honnan, miből – fogalmunk sem volt, de az imádság alatt köztünk munkálkodó Szentlélek bizonyossá tette az imádkozókat: Kati testvérünk ráérezett az igazságra! S valóban: néhány hónappal később – „véletlenül” éppen iskolakezdesre – az akkor még igen ritkán és nehezen működő pályázati úton, isteni csodaként hozzájutottunk egy Ford kisbuszhoz, az önkormányzat és a település nagy megdöbbenésére. Az imaközösséget pedig boldog örömmel folytattuk nagy-nagy hálaadás-sal...

Záró tanács: bátorítsuk hívő testvéreinket a hangos, közös imádságra, de ne erőltessük, és ne szóljunk meg őket, ha ez még nem sikerül egyeseknek. Legyenek ott, hallják imáinkat, mondják el a sajátjukat magukban, tapasztalják meg a Lélek munkáját, s imameghallgató Urunk konkrét szeretetét! Mindez egyszer csak megnyitja az ő szájukat is úgy, hogy az imádság szolgálatát ne a maguk dicsőségére, ne is földi hallgatóik kívánságára, hanem Uruk öröme és magasztalására tegyék!

„Valljátok meg azért egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok. Nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének.” (Jak 5,16)

Somogyi László

ANYAKÖNYVI HÍREK**KERESZTELŐ, ESKÜVŐ, TEMETÉS****(A LEGUTÓBBI LAPSZÁMUNK ÓTA)**

Keresztségben részesült: Andorkó Lóránt, Károlyi Lajos Róbert, Kovács Erika, Sallai Marcell

A temetésén hirdettük a vigasztalás evangéliumát:

Vadász Sándorné (Szül: Lakatos Margit) (70)

Balogh Béláné (Szül: Beri Magdolna) (68)

Fekete Sándor (62)

Harsányi Tímea (Szül: Tamási Tímea) (73)

Fekete Lászlóné (Szül: Nyiri Zsuzsánna) (88)

KÖZELMÚLTUNK ÖRÖMEI**IDŐSEK VILÁGNAPJA (OKT. 03.)**

„Öleljük hát az öregséget szívünkre és szeressük: tele van gyönyörűséggel, ha élni tudunk vele.”

(Seneca)

Az ENSZ közgyűlés 1991-ben október elsejét az idősek világnapjává nyilvánította, azóta minden évben megemlékezünk a szépkorúakról.

A városunkban működő Idősek Tanácsa ebben a hónapban programsorozattal kedveskedik az időseknek. A programsorozat kezdetén nyitó istentiszteletre került sor október 3-án a Kálvin téri református templomban.

Somogyi László lekipásztor sok szeretettel köszöntötte az ünneplő gyülekezetet. A 90. zsoltár eléneklését követően Makainé Katonka Erzsébet e jeles nap alkalmából verscsokorral köszöntötte a megjelenteket. Az istentiszteleten Ézsaiás próféta könyve 46,4-5 verse alapján szólt az igehirdetés. *„Vénségetekig ugyanaz maradok, ősz korotokig én hordozlak! Én alkottalak, én viszlek, én hordozlak, én mentelek meg. Ugyan kihez hasonlíthatnátok engem, kivel mérhetnétek össze, kivel vethetnétek egybe, akihez tényleg hasonlítanék?”* Az idősek nemzedékéhez, vala-

mint a fiatalokhoz is egyaránt szólt az Ige. Mindnyájunk kérdése, mi marad meg idős korunkra? Sok múlik azon, hogyan éljük a mindennapjainkat. Gondoljuk át, hogy ki lesz az, aki hűségesen végig kíséri az életünket. Az istentisztelet végén nemzeti imádságunk a himnusz, majd a záróének hangzott el.

„Mert a bűn zsoldja a halál, az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.” (Róma 6,23)

Tóthné Kovács Erika

ÁLDOTT IMATÉMA!

Szontos és áldott imatémát szeretnék a kedves Olvasók szívére helyezni. Idén is indult mind gyermek-, mind felnőtt konfirmációs előkészítő csoport a gyülekezetünkben.

Hordozzuk őket imádságos szeretetünkben, hogy megismerhessék az Úr Jézus Krisztust, mint személyes Megváltójukat, jussanak élő hitre Őbenne, s ezáltal elnyerjék bűneik bocsánatát és az örök életet! Hadd járják végig a sorozatot, bármi történnék is velük közben. Imádkozzunk testi-lelki egészségükért, s a gyülekezetbe tagozódásuk örömeért!

Hisszük és valljuk, hogy rájuk is érvényes Isten Igéje: *„Új szövetség közbenjárója lett Krisztus, mert meghalt az első szövetség alatt elkövetett bűnök váltságáért, hogy az elhívottak elnyerjék az örökkévaló örökség ígését.” (Zsidók 9,15)*

A fiatalok a Kálvin téren: Balogh Bernadett, Cselei Magdolna, Cseresznyés Róbert, Dobó Zalán, Horváth Aliz, Kunkli Viktor, Magi Sarolta, Molnár Ádám, Simon Dóra, Szabó Nikolett, Szücs Vilmos; Bodaszőlőn: Horváth Natália, Lakatos Tiffani, Rostás Jázmin. Felnőttek a Kálvin téren: Barkó Sándor, dr. Bártfai Anna,

Gajdán Sándor, Fehér Judit, Nagyné Eszenyi Csilla; Bodaszőlőn: Lakatos Krisztián.

Imádkozó szívvel:

Somogyi László

MISSZIONÁRIUS MALAWIBÓL (OKT. 21.)

Gyülekezetünkben már jó ideje évről-évre hallgathatunk külmisziói beszámolót. Az idén 2021. október 21-én, csütörtök 8 órai kezdettel gyülekezeti termünkben az esti bibliaóra keretében hallgathattuk meg Kevezsda Szilvia beszámolóját az afrikai szolgálatáról. Szilvia a Nemzetközi Liebenzelli Misszió magyarországi ágának, a Molnár Mária Külmisziói Alapítványnak kiküldött misszionáriusaként Malawiban teljesíti missziós szolgálatát 2017 óta. 2021 őszén az öt támogató, illetve szolgálata felől érdeklődő gyülekezetekben tartott vetített képes előadásokat, és beszámoló körútjának egyik állomása volt gyülekezetünk ezen alkalma.

Az alkalom kezdetén Somogyi László, gyülekezetünk lelkipásztora köszöntötte a megjelenteket, mind a gyülekezetünk tagjait, mind a város más gyülekezetéből érkezett testvéreket. Ezután Török András lelkipásztor a Molnár Mária Külmisziói Alapítvány elnöke (gyülekezetünkéből elszármazott lelkipásztor) köszöntőjével és igei bevezetőjével folytatódott az alkalom, amelyben a 2. Thesz

1,3-12 igéi alapján hallhattunk Pál és Barnabás misszióba való kiküldésének körülményeiről.

Ezt követően vehettünk részt Kevezsda Szilvia vetített képes előadásán, amelyben hallhattunk arról, hogy 2017 óta mely helyeken járt Szilvia Malawiban és milyen projekteken vett részt. Hallhattunk többek között:

- Malawi elhelyezkedéséről, éghajlatáról, ottani életkörülményekről, állat- és növényvilágáról
- A Liebenzelli Misszió Malawiban végzett munkálkodásáról, különösen is a partner szervezetével közösen fenntartott öt gyermekközpontról, az ottani árva gyermekek támogatásáról
- Az Mdekai gyermekközpontról, ahol most Szilvi él (kb. 80 lakója van a gyermekközpontnak), amelynek küldetése: árva gyermekek reményteljes jövőt kapjanak és lehetőséget arra, hogy megismerjék Jézus Krisztust és képessé váljanak önálló élet folytatására. Szilvia szolgálata ebben: bibliai foglalkozások megtartása angolul és ének-zenei szolgálatok végzése a gyermekek között. Vasárnapi iskolai tanító

képzés a helyi partneregyházzal az evangéliumi malawi baptista egyházzal. Ebben a munkában Szilvia vezérigéje: „És amit tőlem hallottál sok tanú előtt, azokat add át megbízható embereknek, akik mások tanítására is alkalmasak lesznek” (2.Tim 2,2).

A vetített képes beszámoló után hallhattunk az aktuális imatémákról és hálaadásokról, amelyekkel kapcsolatban Szilvia felhívta a figyelmünket, hogy a kéthavonta megjelenő Külmisziói Híradóban mindig frissítve olvashatunk az imatémákról.

Ezek után a jelenlevők kérdései és Szilvia ezekre adott válaszai nyomán még jobb betekintést nyerhettünk az ottani körülményekbe.

Az alkalom végén imádságban vittük Urunk elé a Malawi Misszió ügyét, és alkalom nyílt adományokkal támogatni Szilvia szolgálatát.

A missziói estét a 397. dicséret eléneklésével zártuk.

Magi István

„AZ IGE KÖSZÁLKÉNT MEGÁLL” (LUTHER MÁRTON)

Ünnepi istentisztelet október 31-én, a reformáció ünnepén

Október 31-én délután 3 óra körül emlékeztünk a reformáció 504. évfordulójára a Kálvin téri templomban. Az istentisztelet kezdetén a Jó Pásztor Református Óvoda dolgozóiból álló énekhar szolgált egy gyönyörű énekkel. Majd Somogyi László lelkipásztor köszöntötte a közöttünk megjelent Bocskai téri református testvéreket és más felekezeti tagjait. A lelkész emlékeztetett arra, hogy hálaadás van a szívünkben most, hisz a hívő ember tudja, hogy kinek hálás. Meggyőződésünk, hogy a XVI. században Isten maga cselekedett azért, hogy térjünk vissza az Ő szavához. Erről teszünk bizonyosságot most mi, protestánsok.

Somogyi László igehirdetése a 2Korintus 4:18 – 5:10-ig terjedő sorok alapján történt. Külön kiemelte az alábbi igeverset: „Mert hitben járunk, nem látásban” (2Kor 5:7). A lelkipásztor a történelmi és egyháztörténeti háttér felvázolásával

magyarázta el a protestáns és római katolikus teológiai látásmód közötti különbséget. Reformátor őseink a Biblia olvasása során értették meg, hogy a Szentírás az igaz hit forrása (Sola Sriptura). Ez a felismerés az alapja a többi -reformátorok által vallott- tézisnek is (Solus Christus, Sola gratia, Sola fide). Az igehirdető hangsúlyozta, hogy a mi találkozásunk Istennel az igéje és Szentlelke által történik.

Mit jelent az, hogy hitben járunk, nem látásban? Egyrészt: a hinni való fontosabb, mint a látni való. Másrészt, ami hit által ragadható meg, az örök. Harmadrészt Isten egyszerűen fia azért vált láthatóvá 33 évre földi testben, hogy minket megváltson látható módon. Testbe öltözött, hogy aztán helyet készítsen a láthatatlan világban. (Az igehirdetés egy részének gondolatmenete már megjelent a Kálvin Téri Jóhírmondó reformációra megjelenő számában Eucharisztia

és Reformáció címmel, itt újra elolvashatják a testvérek).

Az ünnepség második részében először Dobóné Tanczig Anita, a Jó Pásztor Református Óvoda vezetője ismertette Nagy István életrajzát és jelentőségét a város és a reformátusság történetében. Hangsúlyozta, hogy énekszerzőként is számon tartjuk őt, hisz 6 éneke található a Református énekeskönyvben. Majd Osváthné Katona Zita, a Jó Pásztor Református Óvoda vezetőhelyettese, presbiter idézte fel Nagy István alakját Czirmayné Kocsis Róza: Nagy hittel, csendes humorral című könyve alapján. A reformáció szellemét megidéző Erős vár a mi Istenünk ének zárta az óvodai dolgozók emlékműsorát. Majd a 437. dicséret közös éneklésével fejeztük be ünnepi megemlékezésünket.

Mezőné Szabad Erzsébet

NAGY ISTVÁN ÉLETE (OKT. 31.)

Debrecenben, szegény sorús szülők gyermekeként. Tehetsége, tudásvágya, éles értelme már kora gyermekkorában megmutatkozott, 1788-ban lett felsőbb tudományokat tanuló a Debreceni Református Kollégium falai között. 1794-től köztanítóként tevékenykedett az alsóbb osztályokban, majd 1797-ben Lócsére megy, hogy jobban elsajátítsa a német nyelvet. 1800-ban a göttingeni egyetem hallgatója, ahol egy évet tölt el. 1801-ben hazaérkezik, és még ebben az évben hajdúböszörményi lelkész lesz. Az isteni gondviselés méltó társat szerez neki, Hajdúböszörmény város akkori neves hadnagyának és a Hajdúkerület táblabírájának, Kovács Andrásnak leányát, Kovács Klárát veszi feleségül 1802. július 29-én. Hat gyermekük születik. Nagy Istvánnak kiemelten nagy gondja volt az iskolára, mind a fiúk, mind a lányok tanulását figyelemmel kísérte, s kiemelten támogatta a szegénye-

ket. A szépirodalom, a költészet is közel állt a szívéhez, jó barátságot ápol Csokonai Vitéz Mihállyal, aki többször megfordult a városunkban, barátságukat, még Petőfi Sándor is megörökítette, Csokonai című versében. Mindemellett kiemelkedő, hogy a mai énekeskönyvünkben hat ének is őrzi az ő munkásságát. Tekintélyét jelzi, hogy őt kérték fel az egyházmegyei tisztségre, majd egyházkerületi főjegyzőnek választották 1823-ban. Testi ereje ekkor hanyatlásnak indult, így mindkét tisztséget nem tudta betölteni, lemondott az egyházmegyei jegyzőségről. Feleségének halála 1826-ban súlyos csapást jelentett számára, s ettől kezdve ő is több ízben gyengélkedett. 1831 húsvét első napján még prédikált, de ekkor volt utoljára templomi szolgálata. 1831. augusztus 13-án reggel hat órakor hunyt el. Másnap a pestis járvány miatt, halotti ünnepség nélkül temették el. A palástjával bevont koporsóját felesége sírjába helyezték.

A járvány elültével 1831. december 1-jén „halotti tisztesség tételével az elhunyt Nagy Istvánnak”. Nagy István mély nyomokat hagyott a böszörményi és a hajdúsági reformátusság emlékezetében. Emlékét mai napig őrizzük, ápoljuk.

Szerkesztette:

Dobóné Tanczig Anita

PRESBITERI CSENDES NAP (NOV. 27.)

2021. november 27-én 8.00 óra-
kor indultunk közösen a pres-
biter Testvérekkel a Kálvin
téri Református Parókia udvaráról a
presbiteri csendesnapra. Bodaszőlőn
a Baltazár kúria szolgált helyszínéül
az eseménynek. A kúria tulajdonosá-
val, Barabás Jánossal és feleségével
való rövid ismerkedés után elkezdő-
dött az igei szolgálat. Somogyi László
lelképásztorunk a bibliai 100. Zsoltár
köré építette fel az egész nap témáját.
„Ujjongjatok az ÚR előtt az egész
földön!
Szolgáljatok az ÚRnak örömmel, vi-
gadozva járuljatok színe elé!

*Tudjátok meg, hogy az ÚR az Isten!
Ő alkotott minket, az övéi vagyunk:
az ő népe és legelőjének nyája.
Menjete be kapuin hálaénekekkel,
udvaraiba dicsérettel! Adjatok hálát
neki, áldjátok nevét!
Mert jó az ÚR, örökké tart szeretete,
és hűsége nemzedékről nemzedékre.”*

A közös imádságot követően a je-
lenlévők elmondták, hogyan szolgál-
ták eddig az Urat, ki milyen feladatot
látott el a múltban, a gyülekezetben,
mint presbiter, valamint arról, hogy
ki milyen tevékenységgel tudná még
gazdagítani a gyülekezet életét a jö-
vőben.

A beszélgetés félidejében szünet-
ként körbe jártuk a kastélyt, majd a
körülötte elterülő parkot. A könnyed
séta után elfogyasztottuk közösen az
ízletes ebédünket, majd folytatásra
került az előzőekben megkezdett té-
májú beszélgetés.

A nap folyamán a Baltazár kúriáról
szóló dokumentumfilmet tekinthet-
tük meg. Az egyes programok között
hálaadó énekeket énekeltünk.

Jó hangulatban, hasznosan telt el
a nap.

Bertalan Péter

MŰVÉSZETRŐL KERESZTYÉN SZEMMEL

PILINSZKY JÁNOS: A FÉNYESSÉGES ANGYAL IS

Emlékezés egy világháborús
karácsonyra

Az égbolt elsötétedett.
S akár a végítélet
zord fellege tört volna ránk,
a föld is oly sötét lett.
Gyermekszívünk is oly nehéz!
A házak és a kertek,
az egész törékeny világ,
éreztek, velünk reszket.

Aztán a roppant csöndön át
puhán és észrevétlen,
a hangtalan meginduló
és puha hőésésben,
akár a fényes pelyhek is
vigyázva földet értek,
a fényességes angyal is,
ő is a földre lépett.

Pilinszky János: Kegyelem

Bogarak szántják a sötétet
és csillagok az éjszakát.
Van időnk hosszan üldögélni
az asztalon pihenő lámpafényben.
Megadatott a kegyelem:
miközben minden áll és hallgat,
egyedül az öröklét működik.

(1974)

A XX. századi magyar iro-
dalom jeles alakja 100
éve, 1921. november 27-én
született, tehát az idén ünnepe-
lünk születésének századik évfordulóját.
Feszültségekkel teli élete 40 éve,
1981-ben ért véget váratlanul, tele
volt még tervekkel. Bár köztudottan
katolikus neveltetésű és elkötelezett-
ségű költő, de életműve egyetemes
érvényű, ezért – úgy vélem- fontos
egy református újságban is szólni
rőla. Két kevésbé ismert költeményt
választottam, mert úgy éreztem, a
két vers „beszélget” egymással.

Pilinszky költészetének gyöke-
rei összetettek. Egész életére kiható
történelem volt, hogy 1944 őszén be-
hívták katonának. Alakulatával rö-
videsen Ausztriába, majd Németor-
szágba került. Bár csak tanúja volt

a koncentrációs táborok poklának,
mégis egy egész életén át kísérte ez
a borzalom. Egy-egy megrázó elmé-
nye gyötrő látomásként jelenik meg
a költeményeiben. Másik lényeges
elem a költészetének katolicizmusa.
„Költő, aki katolikus”- így határozta
meg önmagát Pilinszky. Ez a magya-
rázata annak, hogy a bűn, bűnhődés,
szenvedés és megváltás gondolatköre
áthatja Pilinszky műveit. A versei - a
nagyfokú sűrítés miatt - nem tartoz-
nak a könnyen érhető alkotások közé.

A fent olvasható A fényességes
angyal is című alkotást nem sorolta
kötetbe a szerző. Mégis ritka gyöngy-
szem. Tömören benne vannak Pi-
linszky költészetének építőkövei.
Már első olvasásra világossá válik,
hogy az itt megjelenített téli átvitt ér-
telmű (metaforikus) jelentéssel bír.

Az első két versszak képei sötétek.
A gyülekező zord felhők hózivartart
sejtetnek, de a „végítélet” szó a bib-
liai apokaliptikus látomást asszoci-
álhatja. A második versszak az em-
beri világunk törékenységét írja le.
A gyermekszívünk szó nagyon jól ki-
fejezi félelmeinket és aggodásainkat.
Az egész teremtett világ együtt érez
az emberrel. A második két versszak
tartalma ellentétes az első kettőével.
„Kivilágosodik a vers”, azaz a puha
hőésés fehérré változtatja a tájat. En-
nek a természeti jelenségnek a leírá-
sában kiemelt szerepe van a hallásra
(csönd, észrevétlen, hangtalan) és a
tapintásra vonatkozó szavaknak. Így
válík plasztikussá, mindenki számá-
ra „hallhatóvá és tapinthatóvá” a
csönd és a puhaság. Így készül fel a
természet a fényességes angyal meg-

jelenésére, méltó fogadására. Így kellene nekünk is lélekben megtisztulva „fehéren” várni a csodát és emlékezni Jézus testet öltésére.

A korlátok közé szorított, szorongó, szenvedő, bűneivel szembenező ember/emberiség végső reménye a földre lépő fényességes angyal, azaz Jézus Krisztus megjelenése.

A második, a Kegyelem című költemény képi világában hasonlít az elsőre, hisz a sötétség és fény, mozgásmozdulatlanság ellentétére épít, és itt is kiemelt szerepe van a csöndnek. Ha az ember csendet teremt önmagában és önmaga körül, megértheti, hogy az isteni kegyelem az embertől függetlenül, titokzatosan működik a

világban, s ő maga is részesülhet ebben a kegyelemben.

Adja meg Isten, hogy ezen az ünnepen, a bennünket körülvevő feszültséggel teli világ ellenére se legyen „gyermekszívünk nehéz”, s tudjunk elcsendesedni, azért, hogy megtaláljon bennünket a kegyelem is!

Mezőné Szabad Erzsébet

FÉNYÁRADAT

Különösen a Karácsony, de a téli időszak is alkalmat ad arra, hogy különösképpen vonzódjunk a fényhez. Szükségünk van a világosságra. Ezért különösen ilyenkor ragyogó fényáradatban „úszik” sok település különböző helyszíne. A lakásokban, kertekben, ablakokban is jó látni a különböző formájú, alakú diszkrét fényforrásokat. De van egy természetes fényjelenség, amely különleges színeivel, nagy terjedelmével, formájával, hullámzó mozgásával felhívja magára a figyelmet. Ez a sarki fény. A fotón ezt láthatjuk. Időszakonként az északi- és déli féltekén látható. Ezért északi- (Aurora Borealis) vagy déli fénynek (Aurora Australis) nevezik. Lenyűgöző érdekesség, ezért vonzza a kíváncsi emberi tekinteteket. Sokan utaznak azokba az országokba, ahol megjelenését várhatóan látni lehet. Létrejötté sok folyamat és feltétel együttes hatása. Érdeemes utána kutatni, megismerni, hogyan keletkezik, valamint sok-sok fotót is találhatunk az interneten, melyek segítenek abban, hogy részesei legyünk a különféle látványoknak. De ne feledkezzünk meg arról sosem, hogy az igazi „fény” a világ Világossága (Jn.8,12.) képessé tesz, arra hogy a szívünkben a szeretet tüzét tovább adjuk azoknak, akiket szeretünk és azoknak is,

akiket kevésbé szeretünk. Az Úr Jézus Az, Aki, ha kérjük, képessé tesz a megbocsátásra, mint a szeretet hatalmas csodájának megnyilvánulására. Engednünk kell a Szeretetnek, hogy győztesen érvényesüljön a szívünkben! Imádjuk Megváltónkat a szeretetért! Mert a szeretetért élünk. A Bibliában olvashatjuk: „És most, fiacskáim, maradjatok Őbenne (Jézus Krisztusban); hogy mikor megjelenik, bizodalomunk legyen, és meg ne szégyenüljünk előtte az Ő eljövetelekor.” (I.Jn.2,28.) „Én, Jézus, küldtem az Én angyalomat, hogy ezekről bizonyosságot tegyen nektek a gyülekezetekben. Én Vagyok Dávidnak ama gyökere és ága: ama fényes és hajnali csillag. És a Lélek és a menyasszony ezt mondják: Jöjj el! És a ki hallja, ezt mondja: Jöjj el!” (Jel.22,16-17a) Egy ének jut az eszembe, a címe: Jézus, tiszta lényed nézve...

Jézus, tiszta lényed nézve
Lelkünk vágyik az égi fényre
Jöjj, a szívünket átadjuk Néked
Töltsön el öröm, mennyei béke
Világíts, világíts.
Jézus ragyogj, töltsd be szent
égi fényvel éltünk
Szívünk tüzét kérünk, gerjeszd fel
Hadd jusson el minden néphez e nagy
kegyelem
Küldd szent tüzed, mindenhol fény
legyen!

Miért kell, ó, az éjben járnunk
Célt, reményt vajon hol találunk
Benned, Úr Jézus megtaláltuk ezt
Üdvünk, életünk ára a kereszttel
Világíts, világíts.

Jézus ragyogj, töltsd be szent
égi fényvel éltünk
Szívünk tüzét kérünk, gerjeszd fel
Hadd jusson el minden néphez
e nagy kegyelem
Küldd szent tüzed, mindenhol
fény legyen!

Bárcsak Krisztus égi fénye
Rólunk visszatükröződne
Hadd látnák meg az emberek rajtunk
Bűnünk terhétől megszabadultunk
Világíts, világíts.
Jézus ragyogj, töltsd be szent égi fényvel
éltünk
Szívünk tüzét kérünk, gerjeszd fel
Hadd jusson el minden néphez e nagy
kegyelem
Küldd szent tüzed, mindenhol
fény legyen!

Somogyiné Gyüre Mara

NYÁRI TÁBOR – 2022

Az Úr is úgy akarja, hogy éljünk és a járványhelyzetet is viszsza fogja, akkor jövőre a Mátraházi Református Üdülőben tölthetünk egy nagyon szép, lelkileg építő, kapcsolódást és közösségi építést nyújtó hetet!

Imádkozzunk érte, s készülődjünk rá, hogy 2022. augusztus 15-21-ig szabaddá tegyük magunkat s minél többen vegyünk részt ezen a fontos és sok örömet ígérő többgenerációs táborozáson. Előreláthatólag a 6 éjszakás teljes ellátás 50 eFt-ba kerül majd személyenként, de segítséget is

kívánunk nyújtani azoknak - családoknak vagy rászorulóknak, akik ezt igénylik.

Az Úr adja, hogy együtt lehessünk és növekedjünk az Úr és egymás megismerésében, hitben, tudásban és szeretetben!

Somogyi László

ISTEN AJÁNDÉKA, AMI SZEMÉLYESEN A TIED LEHET!

Isten felbecsülhetetlen szeretete:

„Isten azonban a maga szeretetét mutatta meg irántunk, mert Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor még bűnösök voltunk.” (Róma 5,8.)

„És mi megismertük és elhittük az Istennek irántunk való szeretetét. Az Isten szeretet; és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és az Isten is őbenne.” (I.Jn.4,16.)

„És ez a szeretet, hogy járjunk az Ő (Isten) parancsolatai szerint. Ez a parancsolat, amint kezdettől fogva hallottátok, hogy abban járjatok.” (II.Jn.1,6.)

„És a Jézus Krisztustól, Aki a hű tanúbizonyosság, a halottak közül az elsőszülött, és a föld királyainak fejedelem. Annak, Aki minket szeretett, és megmosott bennünket a mi bűneinkből az Ő vére által,” (Jel. 1,5.)

Isten egyedülálló ajándéka:

„Mert a bűn zsoldja a halál, Isten ke-

gyelmi ajándéka pedig az örök élet Krisztus Jézusban, a mi Urunkban.” (Róma 6,23.)

„Ha pedig a világosságban járunk, amint Ő maga a világosságban van: közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől.” (I.Jn.1,7.)

„Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, mint igaz a nem igazakért, hogy minket Istenhez vezéreljen; megölettetvén ugyan test szerint, de megelevenítetvén Lélek szerint;” (I.Pt.3,18.)

Bűneim megvallása:

„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz Ő (Jézus Krisztus): megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól.” (I.Ján.1,9.)

„Mert a Jézus Krisztusban való élet Lelkének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől.” (Rm.8,2.)

„Aki (Jézus Krisztus) az Ő (Isten) dicsőségének visszatükröződése, és az Ő valóságának képmása, Aki hatalma szavával fenntartja a mindenséget, Aki minket bűneinktől megtisztítva, ül a Felségnek jobbára a magasságban,” (Zsd.1,3.)

Hogyan lehet új életem?:

„Keressétek az Urat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van! Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az Úrhoz, mert irgalmaz neki, Istenünkhöz, mert kész megbocsátani.” (Ézs.55,6-7.)

„Ezeket írtam nektek, akik hisztek az Isten Fiának nevében, hogy tudjátok meg, hogy örök életetek van, és hogy higgyetek az Isten Fiának nevében.” (I.Jn.5,13.)

„És ez az a bizonyágtétel, hogy örök életet adott nekünk az Isten és ez az élet az ő Fiában van.” (I.Jn.5,11.)

Szíveddel megszólíthatod Jézus Krisztust, és bízatsz Benne:

„Ez az a bizonyágtétel pedig az, hogy Isten örök életet adott nekünk, és ez az élet az Ő Fiában van. Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban. Ezt azért írtam nektek, akik hisztek Isten Fia nevében, hogy tudjátok: örök életetek van.” (I.Ján.5,11-13.)

„...Jézus mondja...: Bizony, bizony mondom nektek: Aki Énbennem hisz, örök élete van annak.” (Jn.6,43a47.)

„Bizony, bizony mondom nektek, hogy aki az Én beszédemet hallja és hisz Annak, Aki engem elbocsátott, örök élete van; és nem megy a kárhozatra, hanem átalment a halálból az életre.” (Jn.5,24.)

„Monda neki Jézus: Én Vagyok a fel-támadás és az élet: aki hisz Énbennem, ha meghal is, él;” (Jn.11,25.)

ALKALMAINK

(covidos korlátozások nélkül)

- Vasárnap: 09:00 Istentisztelet a középkerthi gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.)
 10:10 Istentisztelet a Kálvin téren (Húsvétól december végéig a templomban, egyébként a gyülekezeti teremben – Kálvin tér 19.)
 15:30 Minden hónap utolsó vasárnapján istentisztelet Bodaszőlőn az IKSZT épületében
 16:30 Énekkari próba (gyülekezeti terem)
 18:00 Esti Istentisztelet és/vagy tematikus alkalom (gyülekezeti terem)
- Hétfő: 15:00 Beteglátogatók bibliaórája (minden hónap első hétfő) (ifi terem)
 18:00 Felnőtt-konfirmációi előkészítő (lelkészi hivatal)
- Kedd: 15:00 Asszonykör
 18:00 Második kedden: Keresztelői előkészítő (lelkészi hivatal)
 19:00 Második kedden: Jegyesoktatás (lelkészi hivatal)
- Szerda: 09:30 Baba-Mama kör minden hónap 1. és 3. szerda (ifi terem)
 15:00 Középkerthi bibliaóra a gyülekezeti házban (Budai Nagy Antal u. 93.)
- Csütörtök: 10:00 Bibliaóra (minden hónap 1. és 3. csütörtök a Kálvin Szociális Központban, minden hónap 2. és 4. csütörtök Rákóczi úti Idősek Klubjában)
 17:00 Konfirmációi előkészítő (ifi terem)
 18:00 Hit- és élet bibliaóra (gyülekezeti terem)
- Péntek: 15:00 Szövetségek bibliaórája (ifi terem)
- Szombat: 17:00 Ifjúsági bibliakör (ifi terem)

„De tudjuk azt is, hogy az Isten Fia eljött, és értelmet adott nekünk arra, hogy megismerjük az igazat, és hogy mi az Igazban, az Ő Fiában, a Jézus Krisztusban vagyunk. Ez az igaz Isten és az örök élet.” (I.Jn.5,20.)

„Kegyelem, irgalom, békesség legyen veletek az Atya Istentől, és az Úr Jézus Krisztustól az Atyának Fiától igazsággal és szeretettel.” (II.Jn.1,3.)

„Én vagyok az Alfa és az Omega, kezdet és vég, ezt mondja az Úr, Aki Van és Aki volt és Aki eljövendő, a Mindenható.” (Jel.1,8.)

„És a négy lelkes állat, amelyek közül mindegyiknek hat-hat szárnya van, köröskörül és belül teljes szemekkel; és meg nem szűnik nappal és éjjel ezt mondani: Szent, szent, szent az Úr, a mindenható Isten, Aki volt és Aki van és Aki eljövendő,” (Jel.4,8.)

„Ezt mondva: Hála adunk neked Uram, mindenható Isten, Aki Vagy és Aki voltál és Aki eljövendő Vagy;” (Jel.11,17.)

